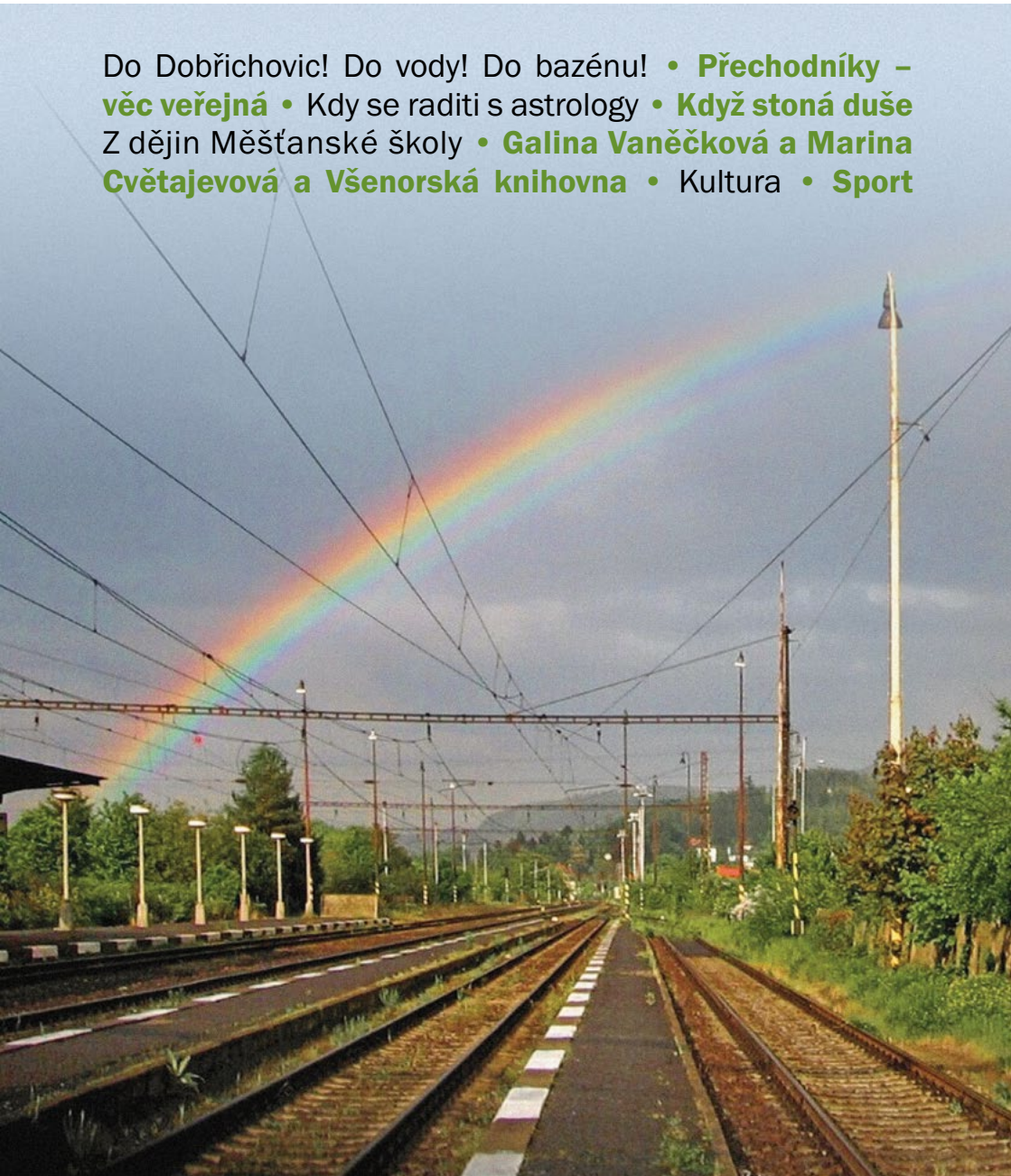

Dobřichovické Kukátko

Čtvrtletník aneb čtvero ročních dob v životě věcí, slov, nápadů, zvířat, lidí.

Do Dobřichovic! Do vody! Do bazénu! • **Přechodníky – věc veřejná** • Kdy se raditi s astrology • **Když stoná duše**
Z dějin Měšťanské školy • **Galina Vaněčková a Marina Cvětajevová a Všenorská knihovna** • Kultura • Sport

KOMUNISMUS JE BITÍ

Víc než stoletou obchůzku Evropou končí strašidlo komunismu také u nás upřímným projevem své povahy: bitím lidí na náměstí. A mýlí se, jestli netaktizuje, sovětský dramatik Šatrov, když v „Diktatuře svědomí“ (Divadlo pracujících ve Zlíně) podává věc tak, jako by se šlechtná idea komunismu měla jen očistit od zla; to nejde, je to zlo samo.

Já jsem na to náměstí nešel, protože bych jistě vletěl do něčeho, při čem by mě zabili. Prý na ně lidé volali „fašisti“ a „gestapo“. To je nesprávné! Oni nejsou suroví proto, že by ztratili nervy či se vymkli z řízení, nejsou „jako fašisté“. Jsou nelidštěj než nezávisle a samostatně, ze své povahy a výchovy i řízení. Proto na ně příště volejte „komuniste“. Pak se ani neurazí, jako se podle Gottwalda nemůže urazit vůl, když se mu tak řekne. A dále, oni nejsou suroví, jen když zrovna bijí, jsou takoví pořádku: když schůzují, vyměňují si zkušenosti, přednášejí, vychovávají či vysílají. A v kondici, jakou nám předvedli, prostě jen nechali dojít na svá slova. „Máme vedoucí úlohu,“ říkají ex cathedra, a kdo jim ji upře, toho zmlátí, na tom jsou sami mezi sebou dohodnuti. Slovo věst přeci znamená mlátit. Ano, po staletém vzdělaném heglování končí komunismus, tištěn ke zdi důsledky svých činů, bitím lidí: má to ve svých filozofických genech. A ty když se spojí s biologickými geny ostravského chacharství, komunismus vydá rudý květ.

Oni ovšem vždycky někoho bili, jenže dělávali to tajně či neveřejně, bez vědomí jiných lidí, nebo s jejich zkaženým vědomím. Po té stránce jsou poslední události pokrokem ze tmy ke světlu. Vláda vůbec udělala pro nás kus práce: po dvaceti letech zatažování každého občanského nesouhlasu dala Chartě 77 a jiným skupinám místo ve

sdělovacích prostředcích, zpopularizovala některá čestná jména. Probudila konečně zájem mládeže o Jana Palacha! Rudé právo ve špatném úmyslu otisklo poetický program Českých dětí, ten však musel mnohé čtenáře okouzlit, neboť v tom okolním slovním hnoji zurčel jak lesní studánka.

Jednu těžkou myšlenku však máme: kde se vzalo tolik surovců v uniformě i v civilu, kdo je tak vychoval a řídil? Až dnešní prozatímní vláda odejde, kam dáme tolik defektních osob? Dneska se na Západě i Východě rodí myšlenka „společného evropského domu“ a první lehké právní akty črtají základy humánnějšího řádu v něm. V takovém domě potom jednáni vycházející ze zločinecké povahy přijde před soud. Tisíce pachatelů obviněných ze surovosti při výkonu služby bude se jistě zas utíkat pod známou norimberskou výmluvu: plnil jsem rozkaz. Proto se snažme prosadit do příštího evropského zákoníku ještě jeden paragraf: kdo dokáže splnit rozkaz odporující lidskosti, bude zbaven občanských práv.

5. 2. 1989 Ludvík Vaculík

Z úvodu ke knize *Poslední slovo* (Paseka 2002)

„*Poslední slovo zavedly Lidové noviny od svého vzniku. Od podzimu 1987 do prosince 1989 napsal jsem deset příspěvků toho žánru. Jeden z nich, „Komunismus je bití“, redakce z opatrnosti odmítla a já jsem to uznal. Dal jsem ho sám do oběhu na žlutém papíře. Dostal jsem za něj „prokurátorskou výstrahu“, což byl poslední krok před trestním stíháním. Tento text byl uveřejněn až ve sbírce fejetonů „Srpnový rok“, vydané v Mladé frontě roku 1990. Tady ho uvádím jako ilustraci poměrů, v jakých Lidové noviny začínaly.“*

Ludvík Vaculík

STAVEBNÍ MATERIÁLY Dobřichovice, Pražská 819
ROZVOZ A SKLÁDÁNÍ ZAKOUPENÉHO MATERIÁLU

Provozní doba: Po-Pá: 7-12 13-16, So: 8-11

☎ **721 554 000 | 257 710 141**

dobrichovice@stavebniprodej.cz | www.stavebniprodej.cz

Nabízíme v Dobřichovicích využití

• DVOU RŮZNÝCH SPOLEČENSKÝCH SÁLŮ •

Možnost pořádání menších koncertů, divadelních představení, společenských akcí, školení, seminářů, kurzů tance či jiných aktivit, obchodních a prezentačních akcí

PRONÁJEM SÁLU DR. FÜRSTA:

pronájem sálu bez přilehlé místnosti – velikost sálu 78 m ²	200,- Kč/hod.
pronájem sálu včetně přilehlé místnosti (sál s jevištěm) – 104 m ²	250,- Kč/hod.
pronájem piana	50,- Kč/hod.
pronájem židlí – vybavení sálu jako hlediště	50,- Kč/hod.
pronájem skládacích stolů	50,- Kč/hod.
provozní a cenové podmínky při déletrvajících akcích	individuální dohoda

PRONÁJEM SÁLU REZIDENCE ZELENÝ OSTROV (DOB CENTRUM):

pronájem sálu o velikost 100 m ² se zázemím (kuchyňka, WC, hala)	300,- Kč/hod.
(vybavením vhodné pro komornější akce, bez podia, max 40 židlí)	

Bližší informace:

Diman s.r.o., DOB-Invest a.s., Za Mlýnem 2, 252 29 Dobřichovice
Ing. Magda Havlíková tel.: 602 660 960, 257 710 735, Za Mlýnem 888, Dobřichovice

Omlouvám se, dnes budu dosti osobní: vzpomněli jsme nedávno 50 let od sebe-obětování Jana Palacha. Vybudilo to v naší rozkmitřené (ne)společnosti spoustu reakcí, většinou byly pietní a empatické a přemýšlivé, jiné ale hloupé, pitomé, jiné nechápající či exhibující. Někdo tu dobu prožil a pamatuje si. Jiný ne ...Někdo přemítá, jiný ... Ale nechme toho ...

Chtěli jsme proto tohle téma v tomto Kukátku vzpomenout. A že by bylo materiálu i konceptů! Dlouhé váhání, jak to nakonec pojmut ... Vzpomínky na památný Palachův týden v lednu 1989 ... Velmi osobní ... A napadl náhle dávný fejeton Ludvíka Vaculíka *Komunismus je bití* z února 1989, tedy krátce po Palachově týdnu, kdy se soudruzi odkopali a my nestačili zdrhat, mokří, potlučená a pokopaní.

Fejeton, uveřejněný vlastně bez vědomí autora nejprve v tehdy zde "neoficiálních" a "cizáckých" Listech (XIX, duben 1989, č. 2, s. 16). Poté, už po Velkém listopadovém sametovém převrácení, v souboru autorových fejetonů *Srpnový rok*. K textu přidávám

i zajímavý autorův komentář o tom, jak to tehdy bylo ...

Najednou mi začala docházet aktuálnost tohoto dávného textu. A přitom naskočila vzpomínka na Svojsíce a léto 1989 a tehdy jako zjevení objevivší se Mertova písnička *Vzdálené výstřely* (<https://www.youtube.com/watch?v=vfqZCAU0oaY>), jaksi sama a automaticky ... Modely občanské odvahy v době těžké. Tak souvisící ...

(Pro dobřichovické patrioty přidám i aktualizovanou verzi z r. 2016 s Honzou Hrubým a Ondřejem Fenclem: <https://www.youtube.com/watch?v=cKYMJLJWqJY>).

Paměť a vzpomínky jsou často potvora, jsou avšak i dobrým pomocníkem a vedou nás (dáme-li se vést) ku vědomí souvislostí a konsekvencí. Současných. Jakkoli toto spojení občas bolí, a to hodně ... No ale přiznejte si: není to aktuální i nyní?

P. S.: Navrhuji ještě k zamyšlení zajímavý komentář Ondřeje Vaculíka v Deníku Referendum: <http://denikreferendum.cz/clanek/29008-nad-palachovym-hrobem>

J. Matl

DO JARA!

Vy, kdo jste dočetli text L. Vaculíka či doposlouchali připojené písničky, už jistě tušíte, co bude následovat. Ale ono nebude. Nebudeme se brodit humusem současnosti. Protože výše uvedené není čím doplnit.

Pojďme si tedy popřát brzkého a sluníčkového jara a v této souvislosti si představit i jarní číslo tohoto ročníku Kukátka. Co jsme tedy pro Vás připravili?

Pozveme Vás do vody, nikoli do řeky, ale do bazény a na relaxaci. Zmíníme krátce velmi zajímavý průzkum názorů obyvatel Dobřichovic.

Pozveme Vás na novou (duchovní) tvář oblíbené *Dobřichovické degustační míle*. Dotkneme se i správné češtiny a toho, jak politici ovládají přechodníky. V podobném duchu se zamyslíme nad neuralgickým problémem naší doby, totiž zda by se politici měli před zásadními rozhodnutími radit s astrology.

Když stoná duše se jmenuje velmi zajímavý příspěvek v rubrice *Co duše bez těla*. V této rubrice přinášíme také zamyšlení nad tím, jak se chovat k našim blízkým bydlícím

v domech pro seniory. Přidáme také moc zajímavé tipy na výlet a další pohled do historie Měšťanské školy v Dobřichovicích. A v rubrice Osobnosti bychom rádi vzdali hold paní Galině Vaněčkové, dámě, jež je pravý spiritus agens snah o zřízení pamětní síně Maríny Cvětajevové ve všennorské knihovně. Maríně tím chceme vzdát čest pochopitelně také. Takže dvojnásobná radost ...

No a samozřejmě chybět nebudou ani zprávy z kultury a sportu. Přejeme Vám kromě brzkého jara i pěkné chvíle nad tímto číslem Kukátka.

Vaše redakce

Znovu děkujeme za všechny Vaše ohlasy a těšíme se na další. Na způsobu distribuce tištěné verze Kukátka se nadále nic nemění. Kromě tištěné podoby (na náklady vydavatele dojde do všech dobřichovických domovních schránek) rozesíláme Kukátko též elektronicky ve formátu pdf. Jakýkoliv nový zájemce může o tuto formu požádat. Naopak, nepřejete-li si Kukátko dostávat v elektronické podobě, samozřejmě Vás ze seznamu adresátů vyřadíme.

Pokud jde o elektronické verze příspěvků, posílejte je na redakční e-mailovou adresu kukatko@dobrich.cz. Dovolujeme si však požádat, abyste svůj text nijak speciálně neformátovali, ulehčí nám to naše vlastní zpracování textu. Rovněž nám usnadní práci, jsou-li zaslané příspěvky vykorigované a jsou-li co nejméně ve sporu s jazykovou normou.

A pokud nám chcete opravdu udělat radost, pište, prosíme, slova *kurs* a *diskuse* se s. U psaní substantiva prezident či prezident si dovolujeme k veřejné debatě navrhnout, zda neodlišit touto grafikou, o kterého výtečníka se v daném případě jedná. Děkujeme Vám za pochopení a na Vaše příspěvky a reakce se moc těšíme.

J. Matl a redakce

Jarní zastavení	3
Slovo redakce	4
Aktuality	7
Z našeho života	9
Tip na výlet	12
Školy	17
O zdraví	18
Z historie	24
Osobnosti	27
Kultura	31
Sport	38

Dobřichovické **Kukátko**

Registrováno Ministerstvem kultury České republiky pod č. MK ČR E 12574

Vydává Dobřich s. r. o., 5. května 3, Dobřichovice
IČ: 64827640

Řídí redakční rada ve složení: Ing. Vladimír Bezděk, Doc. RNDr. Emil Calda, Ing. Daniel Havlík, JUDr. Pavel Kosatík, PhDr. Jiří Matl (předseda), MgA. Alžběta Šenkyříková, Mgr. Jana Váňová

Grafické zpracování: agentura R&B (retb.cz)

Tisk: Grafotechna Plus,
Lýskova 1594/33, Praha 13 – Stodůlky

Uzávěrka tohoto čísla 15. 2. 2019. Uzávěrka příštího čísla cca 15. 5. 2019. Kukátko vychází v první polovině března, června, září a prosince.

Adresa:

Jiří Matl, Štrná 139, 252 29 Dobřichovice
(kukatko@dobrich.cz)

Distribuuováno zdarma v Dobřichovicích laskavou péčí poštovních doručovatelek a smluvních partnerů. Kukátko můžete také obdržet e-mailem ve formátu PDF a najdete je rovněž na Internetu v rámci stránky www.dobrichovice.cz nebo www.dobrich.cz.

Fotografie na titulní straně: © Jan Štulc

Kukátko vstupuje do 35. ročníku

vychází tištěně, je na webu i na Facebooku, má novou členku redakční rady

Milé čtenářky, milí čtenáři Dobřichovického Kukátka, je to neuvěřitelné, ale Kukátko vychází od roku 1985 a právě vstupuje do 35. ročníku.

V loňském roce jsme zkusili vyhlásit anketu, zda máte zájem i nadále o tištěné Kukátko, či zda by Vám stačilo jen elektronicky. Pravda, odpovědí nepřišlo mnoho. Ale z těch došlých někteří preferujete tištěnou verzi (papír je holt papír), jiným by elektronická podoba plně vyhověla. Moc moudří z toho, kdo nás čte, a co preferuje, nejsme. Ale zatím vycházíme dál v klasické podobě. Připomínáme, že Kukátko má profil na Facebooku, kde jsou k nalezení zajímavé aktuality a kde je možno vést i o časopisu a jeho náplni rozličné debaty. Profil najdete na adrese: <https://www.facebook.com/kukatko>. Tenhle profil jsme zřídili právě proto, abychom nabídli možnost debaty, výměny názorů, sdílení nápadů, inspiraci.

Všechna vydání Kukátka od roku 1985 lze nalézt na internetových stránkách vydavatele www.dobrich.cz a vydaná čísla od roku 2004 též na stránkách města www.dobrichovice.cz. Na obou místech je též popsána celá historie vydávání. Od roku 2005 jsme elektronickou verzi Kukátka začali rozepisovat e-mailem. Jakýkoliv zájemce se může na redakční adrese kukatko@dobrich.cz (nebo případně na daniel.havlik@dob-invest.cz) přihlásit a do databáze ho zařadíme. Pokud někdo Kukátko dříve elektronicky dostával a nyní již nikoliv, prosíme o sdělení nové e-mailové adresy. Opravíme v seznamu.

Redakční rada se rozrostla o novou členku – MgA. Alžbětu Šenkyříkovou, donedávna Gavríněvovou. Po delší době první vlašťovka z mladé generace. Pro další zájemce jsou dveře otevřené.

redakce

Soutěž o titulní fotografie Kukátka stále pokračuje

Vážení čtenáři!

Kvůli babímu létu, které se protáhlo až do listopadu, jsme na titulní stránku zimního čísla nedali zasněžené Dobřichovice. Když jsme na redakční radě vybírali fotografii pro jarní číslo, zrovna ten den se Dobřichovice obalily úplně do bíla. Lákalo to sáhnout po aktuální zimní fotografii, ale touha po jaru byla silnější. Z fotografií pořízených v jarním období nakonec v těsném hlasování zvítězil snímek, který nám opět poslal pan Jan Štulc. Pořídil ho již v roce 2006. Jeho duha nad kolejistěm dobřichovického nádraží zdobí titulní stránku jarního Kukátka.

Experiment – soutěž o titulní fotografii pro náš čtvrtletník – pochopitelně i nadále pokračuje. Těšíme se na další Vaše fotografie. Neostýchejte se a pošlete nám průběžně záběry z našeho okolí, neobvyklé pohledy na dění v Dobřichovicích či emotivní záběry míst, jež všichni dobře známe. Nejhezčí fotografii vybere redakce Kukátka ke zveřejnění na titulní stránce příštích Kukátek, a bude tak těšit nejen Vaši rodinu a známé, ale i další čtenáře našeho čtvrtletníku.

Neváhejte a své snímky pošlete na adresu studia, které zpracovává grafickou podobu Kukátka: info@retb.cz a v kopii na redakční adresu kukatko@dobrich.cz, uveďte prosím

Vaše jméno, místo, kde byl snímek pořízen, a datum vytvoření. Velikost fotografie by měla být alespoň 3 MB. Rozhodně ji tedy pro posílání mailem nijak nekomprimujte.

Vaší tvorbě se meze nekladou, hlavním faktorem posuzování bude atmosféra ko-

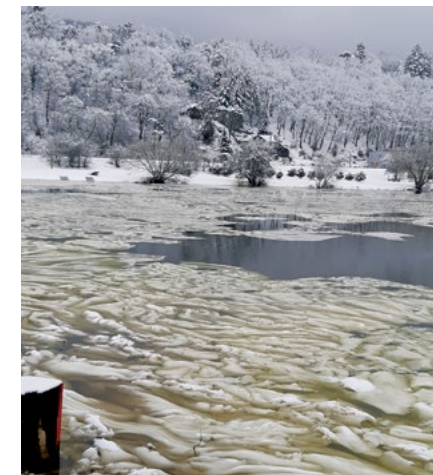
respondující s obdobím, v jakém Kukátko vychází. Takže... vezměte foták do ruky, otevřete oči a ukažte nám, jak vidíte Dobřichovice právě Vy.

redakce

Aprílové zimní počasí

Vloni i předloni zamrzla Berounka a vždy alespoň pár dní umožnila bruslařské radovánky. Letos to zatím vypadá, že souvislý led na Berounce nebude. Zima předvádí veletoce – den dva pořádně mrzne, vzápětí přijdou dny s teplotami vysoko nad nulou, pak je pár dní kolem nuly, a tak pořád dokola. Jak už to v posledních letech bývá, v naší kotlině sníh moc nepadá, a když napadne, rychle zase roztaje. Sněhově skutečně zimní počasí z počátku února jsme nechtěli dát na titulní stránku zrovna jarního čísla, tak ho připomínáme alespoň takto uvnitř Kukátka.

redakce

Průzkum názorů občanů

Nechceme psát totéž, tak si dovoluujeme konstatovat, že o průzkumu názorů občanů Dobřichovic napsali článek do lednového Informačního listu města pánové Vladimír Bezděk a Filip Kándl. Najdete ho na str. 3 (a Informační list na http://www.dobrichovice.cz/e_download.php?file=data/editor/15cs_141.pdf&original=Info_01-2019_72a_dpi.pdf). Celé vyhodnocení průzkumu si můžete také stáhnout z webu města http://www.dobrichovice.cz/e_download.php?file=data/editor/328cs_3.pdf&original=Dob%20C5%99ichovice%20o%20C4%8Dima%20sv%20C3%BDch%20ob%20C4%8Dan%20C5%AF%202018.pdf.

Je příjemné číst, že spokojenost občanů za 8 let od minulého průzkumu vzrostla a že se řada tehdejších nedostatků odstranila. Prů-

zkum současně naznačil, že se objevují nové problémy, na které se vedení města bude muset zaměřit. Samozřejmě zůstává řada oblastí, kde je co řešit trvale. A většinu lidí spojuje odpor k budově bývalé Jednoty, dnes COOP Praha-západ, která hyzdí centrum města.

Je zajímavé, že se objevují také odpovědi, které evokují dojem, že někteří obyvatelé ani nevědí, co v Dobřichovicích máme. Vyskytuje se touha po dalších sportovištích, ale přitom tu je celý areál Sokola včetně detašovaných lokací pro jachting a tenis. Vyskytuje se poptávka po bazénu, ale přitom krytý bazén 12 x 5,5 m je od roku 2016 v areálu DOB Centrum, apod. Ve vyhodnocení lze najít řadu dalších zajímavostí. Průzkum rozhodně splnil, co se od něj očekávalo, a vedení města s jeho výsledky bude jistě průběžně pracovat.

redakce

DOB Centrum

Bazén s wellness napříč všemi generacemi

Rozhodnutí postavit a provozovat bazén vyžaduje určitě značnou dávku odvahy, neboť je to především služba pro občany města a okolí; rozhodně to není levná a plně vratná investice. Já osobně, jako milovnice sportu, jsem opravdu velmi ráda, že u nás v Dobřichovicích takový bazén máme a nemusím se svými dětmi jezdit plavat desítky kilometrů autem tam či onam.

O to větší máme štěstí, že „náš“ bazén je svojí teplotou, velikostí i hloubkou ideální nejen pro kojenecké a dětské kurzy plavání, ale i pro cvičení ve vodě a rehabilitační, relaxační a uvolňovací techniky. Proto u nás najdete různé kurzy pro všechny věkové kategorie.

Mezi cvičení, o které je stále větší zájem patří *Kondiční cvičení ve vodě pro seniory*.

Tento kurs, ušitý na míru naší nejstarší generaci, si již oblíbila spousta lidí a v tuto chvíli máme plně 4 kurzy týdně. Lekce se skládá ze cvičení pod vedením našich zkušených a skvělých lektorek, které dokážou ve vodě všechny nejen pěkně rozhábat, ale i poradit a pobavit. Následně mají senioři možnost navštívit vířivku, případně si zaplavat. Příjemná atmosféra je cítit nejen ve vodě, ale opravdu všude. Kurs je zkrátka pro všechny nejen zpestřením běžného dne, ale opravdovou zábavou, při které se příjemně protáhnou, zrelaxují a načerpají pozitivní energii. Tímto bychom rádi poděkovali městu Dobřichovicím,

chovice, které nám na tento projekt přispívá. Další zajímavou aktivitou, kterou u nás najdete, je *Harmonizační plavání*. Při této lekci se naučíte prožít vodu jinak. Voda jako pohlázení, uvolnění a otevření. Uvědomíte si sebe, své tělo, pocity a možnosti. Základem je nádech a výdech. Zjistíte, jak je úžasné vydechnout své starosti a nechat je odplout. Načerpát pocit harmonie, přijetí a důvěry.

A jak taková lekce probíhá? Nejprve se rozdýchává do vody, následují cviky na uvolnění rukou a nohou, poté se začíná plavat, plout a vznášet se. Při relaxaci se lektorka všem věnuje individuálně a společně pracujete na tom, co v dané chvíli právě potřebujete. Po hodině v bazénu vás čeká 30 min. relaxace a prohřátí ve vířivce či sauně.

Nezapomeňte, že pro vás a Vaše děti můžeme uspořádat narozeninovou oslavu, nebo si můžete pronajmout bazén i wellness privátně s partnerem či partou kamarádů. Rádi Vám vyhovíme ve všem, co bude v našich silách. Sledujte naše webové stránky www.wellnessdobrichovice.cz, na nichž vždy naleznete aktuální rozvrh a případné změny v otevírací době. Pro informaci o kurzech volejte nebo pište:

Tel. 604 954 256;
Mail: fit@wellnessdobrichovice.cz

Petra Šárová,
provozní manažerka wellness

PŘIJÍDETE NAVŠTÍVIT

PANSKÁ ZAHRADA
RESTAURACE & HOTEL
★★★★

WWW.PANSKAZAHRADA.CZ WWW.WELLNESSDOBRICHOVICE.CZ

ANEŽKY ČESKÉ 432, DOBŘICHOVICE **DOB Centrum**

Dobřichovická degustační a duchovní míle

Dovolujeme si pozvat všechny zájemce na Dobřichovickou degustační a duchovní míli, jež se bude konat v novém formátu v sobotu 18. května. Ano, v novém formátu! Jistě jste již zavětřili při přečtení názvu ... Co to přesně znamená? O tom si víc můžete přečíst v únorovém čísle Informačního listu na s. 4 v textu Ing. M. Pánka.

Redakce Kukátka byla sice požádána o zveřejnění textu také, ale nepovažuje za smysluplné zveřejňovat zcela identický text v téměř totožném čase ve dvou médiích, která čtou skoro stejní čtenáři.

Degustační míle (a zejména její nová tvář) je ale natolik zajímavý projekt, že pozvánku rádi přidáváme, byť v této minimalistické variantě.

redakce

Pár slov o češtině

Čeština je jazyk hezký.

(Pokud mluvíš správně česky!)

Nejsem sice na češtinu žádný expert, ale gramatické chyby mi poněkud vadí. O jedné jsem se nedávno dověděl z novin, v nichž byl rozebírán návrh poslanců ochranu češtiny. Píše se v něm: *Již delší dobu se stále intenzivněji objevují tendence směřující k zatlačení českého jazyka. Dochází k benevolentnímu ustupování cizím jazykům, zejména v oblastech, které by měly zůstat doménou českého jazyka.* Pomijím nejen to, že mi není jasné, která oblast českého jazyka je jeho doménou, ale i to, že v těchto dvou větách je český jazyk „zatlačován“ ne jedním, ale hned několika cizími slovy. Spíše mě zarazí, že v úvodní větě tohoto návrhu, která začíná slovy *„Parlament České republiky vycházejíc ze skutečnosti, že český jazyk ...“*, je hrubá chyba - podstatné jméno „parlament“ je rodu

mužského a přechodník přítomný pro mužský rod není „vycházející“, ale „vycházejí“. Podivuji se nad tím, že poslanci si předkládaný návrh po stránce pravopisné nekontrolovali a sami na sobě tak ukázali, v jaké vážnosti češtinu mají.

Většina čtenářů si na tomto místě asi řekne, že je to „prkotina“ a že mnohem důležitější je obsah navrhovaného zákona. S tím, že důležitější je obsah, je možné souhlasit, ale mám dojem, že ani forma není zanedbatelná. V dávných dobách, kdy jsem učil matematiku na gymnáziu, jsem studenty nikdy nelenil opravit, když „dělili dvěma“ nebo „násobili třema“; zpočátku to brali jako můj osobní rozmar, ale zanedlouho už všichni, když to řešení úlohy vyžadovalo, dělili dvěma nebo násobili třemi.

Vraťme se však k přechodníkům. Je sice pravda, že v moderní češtině se už skoro nepoužívají, ale to neznamená, že bychom

o nich neměli nic vědět. Někdy mohou pomoci třeba tím, že nahrazením vedlejší věty zkrátí dlouhé souvětí, v němž se několikrát opakuje slovo „který“. Bez použití přechodníku by například známa Ježkova píseň začínající slovy: *“Jednou z lesa, domů se nesa moudrý Ezop, potkal vrabce, který mravence málem sezob” začínala asi takto: Moudrý Ezop, který se jednou nesl z lesa domů, potkal vrabce, který mravence málem sezob...“* Je také zřejmé, že znalost přechodníků je užitečná i při studiu angličtiny, němčiny, ruštiny a dalších cizích jazyků, ve kterých se vyskytují velmi často. Je mi proto divné, že ministerstvo školství – jak jsem se také nedávno dočetl – o jejich vyřazení ze školních osnov vážně uvažuje.

Co se cizích slov týká, je samozřejmě nevhodné používat je nadměru a také v případech, kdy se dají nahradit výstižným českým ekvivalentem. Úplně je však vymýtit nelze už kvůli tomu, že čeština je živý jazyk a že jeho slovní zásobu obohacují. Jak byste třeba českým slovem nazvali poslušnost písmen, která tvoří smysluplný text

a při četbě zleva i zprava dávají totéž? Zjistil jsem teprve nedávno, že takovému slovu se odborně říká *palindrom*, kterýžto název je odvozený od řeckého *palindromos* (běžící nazpátek). Nemyslím si sice, že zrovna toto slovo češtinu obohacuje, ale kdybych měl tento termín vyjádřit jediným českým slovem, byl bych na velkých rozpacích. A když už jsme se k těmto sloům dostali, uvedme, že nejdelšími českými palindromy jsou například slova „*nepochopen*“ a „*nezařazen*“. Zajímavější jsou však *větné palindromy*, tj. celé věty tohoto typu, z nichž nejnámější je asi: „*Kobylna má malý bok*“. Jsou však i takové, které se délkami samohlásek při četbě v obou směrech neliší; z nich se mi nejvíce líbí: „*Jelenovi pivo nelej*“ nebo „*Nekouká žák u oken*“?

Od poslaneckého návrhu zákona na ochranu češtiny jsme se dostali až k větným palindromům, takže je na čase tento článkuček nějak uzavřít. Protože mě však nic nenapadá, přenechávám laskavému čtenáři, aby k nějakým závěrům došel sám.

HgS

ZAMYŠLENÍ A PODĚKOVÁNÍ

Při svých výletech po Čechách se leckdy zamyslím, nad často opravdu trefnými názvy ulic, které vyjadřují jejich umístění, účel, či vlastnosti jejich obyvatel a mnohdy jsou i krásně básnický poetické... Jako příklad třeba Nádražní, Dlážděná, Kolmá, Tiskařská, Plynárenská, Okružní, Růžová, Zahradní, Karafiátová, Konvalinková, Hebká atd.

Nu, pozadu nejsou ani naše Dobřichovice. Máme také pěkně pojmenované ulice - Strmou, Lesní, Polní, Za Parkem, Křížovnické nám., Sv Anežky České a další... Máme také „Hýčkanou uličku“, u které nevím jak ke svému názvu přišla. Možná proto, že se

o ní hezky starali a pečovali - hýčkali si ji ... Nu, v úterý 5. února letošního roku, to tak rozhodně nevypadalo. Na schodech v této uličce, na nijak neupraveném kluzkém povrchu, uklouzla moje manželka a zlomila si nohu v kotníku... Proto navrhuji její název změnit na - Nebezpečná, Likvidační, Držkopádová, nebo alespoň ZANEDBANÁ. Závěrem, bych chtěl poděkovat neznámé rodině, která jela okolo autem a uviděla cizí ležící a mávající ženu, zastavila, přivolala záchranou službu a vyčkala s ní na místě, až do jejího příjezdu...

*S velikým díkem Miloslav Omáčka,
Dobřichovice*

POZNÁMKA K JEDNOMU PROROCTVÍ

Nekamenujte proroky, nemohou za to.

Hned na úvod se omlouvám, že se v následujících řádcích vracím k tématu, které začátkem března, kdy vychází jarní Kukátko, už příliš aktuální není. K tomuto návratu mě přiměla naděje, že se najdou čtenáři, které by tato poznámka mohla zaujmout a pomohla jim letošní rok přežít.

V páteční příloze Lidových novin z 28. prosince loňského roku padl můj zrak zcela náhodou na předpověď astrologické expertky o tom, co čeká Českou republiku v roce 2019. Obvykle podobným věštbám žádnou pozornost nevěnuji, ale tentokrát jsem se zvědavosti učinil výjimku. A dozvěděl jsem se věci!

Až dosud jsem žádný velký význam nepřikládal tomu, že den vzniku České republiky byl stanoven na první leden; nevěděl jsem totiž, že tento den patří do znamení Kozoroha, které podle astrologické „vědy“ přináší chudobu, zmar a velké potíže. Vinu za špatnou volbu tohoto data (a tím i za naše problémy) připisuje věštkyně našim zákonodárcům, **protože se neporadili s astrologií!** Už Karel IV., dodává vědma, se řídil radami numerologů, astrologů a mágů. - To je sice pravda, ale dnes už není středověk! Od doby, kdy Otec vlasti žil, uplynulo více než šest set let, během nichž došlo k převratným objevům; mám proto velké pochybnosti, že by služby „poradců“ tohoto typu vyhledával a řídil se jimi i dnes.

Proč by však, říkám si, měli astrologové radit jen zákonodárcům? Neměl by i ve vedení našeho města a v jeho zastupitelstvu působit fundovaný a na různých skupinách, stranách a fórech nezávislý „znalec hvězdných poselství“, který by dbal na to, aby všechna usnesení těchto orgánů brala v úvahu nebeská znamení? Co by se například ušetřilo času a plodných diskusí

o návrhu územního plánu, o ulici Palackého a o rozpočtu města, kdyby bylo předem známo, jak se na podávané návrhy dívají hvězdy! Dalo by sice velkou práci takovou odborně způsobilou a vůči všelikým záklisním tlakům odolnou osobu najít, ale určitě by se to vyplatilo.

A co třeba předpovídání počasí? Nemohl by i Český hydrometeorologický ústav používat služeb „znalců přes astrologii“, jejichž předpovědi by vycházely z postavení planet, a odpovídaly by tak skutečnosti určitě mnohem lépe než ty dosavadní? Obávám se však, že by v tom mohl být háček – v důsledku několika předpovědí, které příliš nevyšly, mohli by někteří občané v astrologické poznatky ztratit důvěru. Vraťme se však k našemu proroctví.

Výtka, v níž si věštkyně stěžuje na zákonodárce, že se neporadili s astrologií a pro vznik nového státu zvolili špatné datum, je poněkud úsměvná. Obsah zbývající části její věšty je však úsměvný mnohem méně, takže ho uvedu jen krátce, neboť čtenáře slabší povahy by mohl stresovat. I já jsem se zachvěl, když jsem se dočetl, že nás v tomto roce bude ovlivňovat Černá Luna v Rybách, která přinese vládu temnot a demonů; následkem toho budou prý naše peněženky i státní pokladna prázdné, lidé se budou zadlužovat a padat do dluhových pastí, nůžky mezi chudobou a bohatstvím se dále rozevrou, ezoterika, léčitelství a alternativní medicína budou opět v nemilosti a pro duchovno nastane doba temna. Neklesejme však na mysli a nezoufejme! Přežijeme-li toto neradostné období, bude se nám v roce 2020, jak v závěru svého proroctví praví vědma, dařit mnohem lépe. Už teď se na to těším.

HgS

TĚŽKÝM BAHNEM A LEHKÝM SNĚHEM

Článek je o tom, jak jsme se s turistákem poprvé podívali nad 1000 metrů nadmořské výšky. A jak jsme se ani napodruhé z výhledu nepotěšili. A o tom, jak jsme se tedy konečně poučili, už se cílem putování a datem konání výletu nezmýlili a našli kouzelnou zimu „za humny“.

Tradiční mikulášský výlet, který jsme poprvé situovali do okolí hradu Karlštejn a podruhé za ledovými princeznami na zámek v Mníšku pod Brdy, zamířil v roce 2018 výše a dál. Chtěli jsme si, upřímně, dát legendární chléb se sádlem v chalupě na „Pláních“ pod Ještědem a pak se nechat vtáhnout do cirkusu skla, kovu, plastů a jiných záhadných materiálů kouzelného interiéru Hubáčkova kuželoidu na vrcholu hory Ještěd. Předem přiznávám také to, že jsme doufali v krásný výhled. Hezké podzimní počasí se sněžením, nebo alespoň ve zmíněné kulinářsko-estetické radosti. A měli jsme i plán „B“. Pokud bude opravdu ukrutné počasí, sjedeme z hory lanovkou dolů a na náměstí u radnice si vychutnáme adventní trh v této malé Vídni na severu Čech.

Plán „B“ byl nakonec realizován, protože počasí, které nás zastihlo 9. 12. v okolí Ještědu, bylo opravdu, jak se módně říká, *speciální*. Marně pro tu směs ostrého severního větru, proudy deště a zcela neprůhlednou mlhu, v níž grandhotel Ještěd viděly ze vzdálenosti sto metrů jen oči, které jej tam viděly tisíckrát předtím, hledat jiný výraz. A navíc, soudruhům sportovcům se podařilo tím, jak severní stráně hory „ověšeli“ sedačkovými lanovkami, dokonale zmást i člověka, který má za 40 let stráně dokonale „v paži“. Auta jsme nechali na jednom z mnoha ten den samozřejmě zcela prázdných parkovišť, blíže ke kabinkové lanovce. Eventualitou totiž byl také plán „C“; když bude opravdu moc přšet, vyjedeme i nahoru lanovkou a sádlo bude jindy...

Na parkovišti jsme vzorně v deset. Neprší, pofukuje vítr a tu a tam kolem proletí nesmělá vločka. Ona snad bude i nějaká zimní atmosféra. Jde se! Hledám modrou, tu modrou, kterou všichni běžkaři, milovníci Podještědí PŘECI známe. Nebyla, jen cesta připomínající sváznou komunikaci těžařů dřeva a haldy hlíny. Podle aplikace „mapy.cz“ začíná turistický okruh Ještědu na novém parkovišti. Ale že tam přes „blátivou horu a jílové jezero“ nelze dojít, aniž by byl člověk od paty po uši od bláta, se už od smartphonu nedozvíte... Vy buďte chytřejší a začněte u točny tramvaje! Konečně ale stojíme na známé pěšince.

Ta se asi po jednom kilometru zvedá k nebi. A právě v tu chvíli se zvedl i vítr a spustil se liják. Jestliže byl rok 2018 od začátku dubna rekordně suchý, jeho konec byl naopak srážkově nadmíru bohatý. A nejbohatší byl právě 9. prosinec... Byli jsme ale stateční a ve víře, že každá studená fronta znamená, že brzy přšet přestane, šplháme vzhůru. Jde to spíše po čtyřech. Děti jsou ale úžasné. Po cestě ani křivého slova, poctivě se derou mezi stromy nahoru. „Děti, tam, kde už za stromy nevidíte další stromy, ale panel nebe, tam bude občerstvovna!“ To jim stačilo, a lezli a lezli, překonali jsme hranici, kde místy zůstal sníh z předchozího sněžení... A konečně dorazili Na Pláně! Paniku, tady je snad zavřeno, brzy vystřídala úleva. Dobrý den, dáme si kafe a něco na zub!

Interiér v chalupě se od osmdesátých let nezměnil. To mě potěšilo. Co už méně, byla poznámka v jídelním lístku: místní speci-

ality se podávají mimo obědy, tedy až po patnácté hodině. V kombinaci s faktem, že ten den se „z provozních důvodů zkracuje směna do 15 hodin“, nám došlo, že dneska

si vyhlášené škvarkové sádlo nedá nikdo... Hlavně že to máte na webu. Dal jsem si jen jeden máz a šup zase do stopy. Na vrchol je to odsud dvěma takovými schůdky asi 200 výškových metrů. Za prvním schodem je vrchol nové lanovky a kolem, sláva, hory sněhu! Děti si ho moc užily. Ty hory byly skutečné, sice rychle odtávaly, ale měly 10 m do výšky, na délku určitě 25 metrů. Skvěle! Vrchol se dobývá po asfaltové silnici, marně jsme se snažili vyfotit věž, ale o tom jsem už psal. Nahoře krása, kruhová restaurace, retrokoutek na recepci. Půjčili nám tam i lepicí pásku a tak vznikl betlém, který znáte z našeho PF 2019. Překvapil jsem sám sebe, že jsem si nedal svíčkou, to se na Ještědu tak nějak patří. Ale když oni nabízelí také dančí gulášek...

Opravdu pěkná turistika nás čekala až o měsíc později; a bylo to jen pár zastávek autobusem od domova.

O termínu prvního výletu v roce 2019 jsme tentokrát hlasovali přes *doodle*. Los padl na 3. únor. Zase neděle... Ale tentokrát to byl termín šťastný. Zatímco v sobotu byla taková ta šedivá „zima nezima“ a na vrcholcích Brd, kam jsme se chystali, ležely žalostně brytky sněhu, vítr, déšť se sněhem a postupně nástup sněžení již v sobotu večer ukazoval, že jsme k výletu zvolili zřejmě nejlepší den této zimy! A přitom stačil jeden, dva stupně, a přšlo by nám jak na Ještědu... Takto jsme ráno (s obtížemi; autobusákoví se dolů do údolí vůbec nechtělo...) dorazili na náves obce Kytín, kde už nás vítala třicetimetrová nadílka čerstvého, těžkého sněhu. A teplota dál klesala. Část skupiny, která zvolila cestovat po vlastní ose, dorazila o něco později, a s řetězy na zimních gumách! V mezičase jsme pátrali, kde bychom se na chvíli skryli před spoustami sněhu, na něž už našinec odvykl...

A našli jsme *Kovárnou pro radost* s bistroem. Sice uvítání nebylo úplně milé; děti jsme měli za úkol zbavit vši vlhkosti kvůli na rez náchylným exponátům uvnitř. Při trvalém, hustém sněžení úkol skoro neřešitelný... Ale nakonec jsme se rozesadili kolem stolu a mohli začít objevovat zázraky místní kuchyně. Bábovka úžasná! Sumčí jednohubky, jaké jsem ještě nejedl. A pak to, co opravdu můžu! Hruškový mošt se slivovičkou. Když připočtu všude rozvěšené či jen tak ledabyle „odložené“ překrásné výrobky z kovárny,

možnost vidět mistra při práci... je toto cíl cesty jak má být!

Kytín bude asi pro čtenáře Kukátka známý, a tak ve stručnosti shrnu, že je zde k vidění naučná stezka s osmi dřevěnými skulpturami (nechybí Kája Mařík), spousta krásných původních stavení, mnohdy vyzdobených výrobky kovářské dílničky. Navrch zde již sedm set let stojí, v současnosti zrestaurovaný kostel nanebevzetí Panny Marie se dvěma nádržemi, které napomáhají mírnosti místního klimatu v každou roční dobu. A v zimě, když máte štěstí, je náves zasypána spoustami čistého sněhu. V jednu chvíli se zdálo, že opravdu zůstáváme, že dál se nejde. Ale bylo toho třeba, do Kytína sice ráno jede autobus, ale odpoledne zpět ne. Čas se sbalit a vyrazit na cestu přes kopec do Řevnic.

Prvním cílem byl pension a restaurace Rochota. Web hlásil, že otevírají až v půl dvanácté. Naplánoval jsem lesní bojovky, abychom nepřišli moc brzy. Také volal na místo, zda se o nás postarají i před otevíračkou. V telefonu nesmírná ochota, že samozřejmě a těšíme se na vás. Kvůli počasí nakonec dorážíme ve čtvrt na jednu. A tak, v pohodě, se odvíjí celý pobyt... Přijďte k penzionu, který je ve všech směrech trošku větší, než by bylo třeba. Připomíná mi (všem s jiným názorem se omlouvám!) „horské“ chaty ze sedmdesátých let, které známe z Jizerek či z našich Lužických hor... Ale uvnitř je to jiné. Tak se prostor podařilo zkrátit a sloužit účelně tomu, co znavený turista po třech hodinách brodění se sněhy, ledy potřebuje. Všude je místo na mokré oblečení! Uprostřed parádní a fungující krb, jehož teplo je slast, cítíte ho v kloubech, hukot v uších z prudkého větru je hned ten tam. Výborný ležák, který nabízejí, vařil sám mistr oboru pan Bernard...

Ještě než jsme vstoupili, pobavil nás venkovní bar. Sněžilo zde (je to 500 metrů nad mořem) už v sobotu a bar je zbudován za sněhu! V něm dobrot, co hrdlo ráčí. Iluze sil-

vestrovské noci, která se zde asi replikuje, kdykoliv to počasí dovolí. Majitelům věřím, že je provozování podniku baví! Restaurační menu je česká klasika (obohacena rybími a steakovými dobrotami) v pražských cenových relacích. Ale my byli krásami zimy tak „rozjařeni“, že nám to bylo úplně fuk. Děti řešily kvízy, které se týkaly druhé světové války. Jižně odsud se totiž odehrála poslední bitva této války v Evropě. Ale protože byl tak hezký den, moc je to nebavilo... Kdo mohl po všech našich termínových minekách doufat v tak krásný den.

Po obědě jsme pokračovali dál. A to bylo pro mne teprve překvapení. Myslíl jsem totiž, že cesta dolů bude dlouhá, trochu nudná. Dokonce jsem zvažoval variantu nesejít do Halounů, ale naopak vyšplhat na Babku a odtud se pustit prudkou strží do Řevnic. Ale potřeba to nebyla. Cestou z Rochot se děti velmi bavily vyráběním velkých koulí ze sněhu a jejich vrháním z kopce dolů. V Halounech ani nemusely koule dělat. Při rozhrnování vrstev těžkého sněhu pluhem vznikly velké a ještě větší „kry“. Děti je po sobě vrhaly s vervou a poctivě po celou dobu. Kde se to v nich bere? Oblíbená hra byla, pane učitel, vyhodte to co nejvyš, ať mě to zavalí, kterou jsme opakovali do úplného vysílení. Předposlední radostí bylo velkými koulemi sněhu přemostit potůček na kraji lesa...

A poslední zábava, která výlet prodloužila

o celou hodinu, byla tato: cesta z Halounů do Řevnic vypadá na mapě jako antituristika: polní cesta, polní cesta, silnice. Co mapa neukazuje, je však „alej“ náletových dřevin a keřů! A 8. února se větve těchto dřevin prohýbaly pod záplavami sněhu. Marně bylo přesvědčování rodičů a úpěnlivé prosby, budeš nastydlý, já musím do práce... Děti poslední tři kilometry strávily tím, že všechny sníh z větví metodicky přemístily za krky, do batůžků a kapucí kamarádů. Nejprve kuličkami sněhu, pak velikými koulemi a nakonec nejučinnější metodou, třesením stromky a keři. Takovou radost a vášeň při hodině občanky ve škole nezažijete! Takže budu vzpomínat dlouho a děti taky. Věřím, že nastydlé nebyly, rozehřátých tváří jsem viděl 100 %.

Řevnice jsme přežili, v parku, o dalších pár desítek metrů níže, byl sníh už takový sublimovaný. Ale to celkový dojem nepokazilo. Na nádraží jsme museli vlak dobíhat, takže jsme vůbec nepromrzli. Byl to zkrátka podařený den. Kytínsko-halounskou trasu s možnou odbočkou na hřebeni doporučuji vřele i běžkařům. Snad bude i v dalších letech aspoň pár takto krásných dní jako dělaných pro lyžaře. Ale trasa je pěkná i v pohorách. A nechce-li se vám do Rochot, vyražte na špekáček na Skalku! Zimním túrám nazdar!

Petr Koubek, SVČ Všenory

POCHOD TURBANSKÉ ČERNOŠICE 16. 3. 2019

Vážení přátelé pohybu, zvláště chůze všech věkových kategorií, rok se s rokem sešel a opět vás srdečně zveme na 8. ročník pochodu Turbanské Černošice v sobotu 16. 3. 2019.

Poprvé jsme se sešli v roce 2012 v překvapivém počtu 328 účastníků a vydali se na pět různě dlouhých tras. Startovalo se z nádraží Černošice, odkud jsme začínali i další ročníky. Letos startujeme podruhé od nádraží Mokropsy. I cíl je v této části obce v hostinci od 11.30 h do 20.00 h, kde můžete posedět při tónech živé kapely. Každý rok se snažíme, aby trasy vedly trochu jinými směry a jinými cestami. Vedou nejen po značených cestách, ale i neznáčených, protože okolí Berounky má rozhodně co nabídnout. Nechceme, aby lidé jen polykali kilometry, ale chceme, aby se seznámili s přírodními a kulturními zajímavostmi na trase. Trasa 50 km půjde např. přes Hviždinec, Liteň, Halouny, Zadní Třebáň, Dobřichovice, Karlík a další nádherná místa. Trasa 15 km Údolím Staré řeky, Dobřichovicemi, Brunšovem kolem vil, včetně

vily s pamětní deskou Zd. Braunerové, kolem kapličky sv. Jana Křtitele a památného dubu ve Všenorech. Dále máme trasy 9 a 38 km. Takže si můžete vybrat ze čtyř různě dlouhých pochodů. Nejdelší trasy startují v rozmezí od 6.00 do 10.00 h, pochodníci kratších tras si mohou přispát a přijít mezi 9.30 – 11.00 hod. Tajná kontrola vás nemine v Dobřichovicích, kde si můžete zakoupit vizitky a další. Za svoji námahu budete odměněni dobrým pocitem, že jste udělali něco pro své tělo, a k tomu ještě diplomem, razítky do svých wanderbuchů, drobností. Sbíráte turistické vizitky? U nás si jich můžete opatřit hned několik. Teď už si můžeme přát spolu s Vámi jen pěkné počasí. Zdraví došli! Těšíme se na Vás! KČT, odbor Praha – Karlov, oddíl (Turistická banda) TurBan,

M. Kravčíková

Besedy pro žáky ZŠ Dobřichovice s mladými umělci

– Eliškou Podzimkovou a Zdeňkem Piškulou

Během prvního pololetí proběhly na základní škole v Dobřichovicích besedy se dvěma mladými osobnostmi – umělci, kteří předstoupili před žáky s nejedním zajímavým životním příběhem.

Besedy s hosty zorganizovala a moderovala paní Fechterová, která osobnosti zastupuje svojí PR agenturou a která je maminkou dvou žaček II. stupně dobřichovické ZŠ. V prosinci loňského roku uspořádala setkání pro žáky II. stupně s animátorkou a ilustrátorkou Eliškou Podzimkovou. Pro I. stupeň pak v polovině ledna letošního roku přidala setkání s hercem Zdeňkem Piškulou.

Obě povídání s pozvanými umělci vyvolala velmi nadšené reakce jak od dětí a učitelů, tak následně i od rodičů. Ceněna na nich byla jak samotná možnost setkat se s mladými osobnostmi - umělci - a příležitost poslechnout si něco o jejich profesi, tak především jejich povídání o závažných tématech, jako např. o onkologickém onemocnění v případě Elišky Podzimkové, nebo zkušenost Zdeňka Piškuly z dětství se šikanou či závislostí na počítačových hrách. Besedy tak neměly ráz obvyklých zábavných „talkshow“ se známými osobnostmi,

ale umožnily otevřít dětem v mnohém složitá témata pro ně přístupnou a blízkou formou. Povídání s Eliškou Podzimkovou bylo svými tématy, ale i způsobem, jakým o nich Eliška povídala, natolik zajímavé, že by to rádi zažili i na I. stupni, včetně učitelů.

Za uspořádání besedy se Zdeňkem Piškulou přišel vedení školy děkovný mail od jedné z maminek směřovaný jeho iniciátorům a organizátorům. Její dcera, jak uvádí, byla ze setkání s hercem velmi nadšená a celé odpoledne o tom vyprávěla. V dopise tak mimo jiné kladně hodnotí zprostředkování právě osobního setkání dětí s osobností, a navíc ještě s takovou, která na svém životním příběhu může ukázat, že „úspěch není zadarmo a je pro něj potřeba píle a pracovitost“.

Na druhé pololetí školního roku se plánují další setkání s mladými známými osobnostmi, která by mohla mezi děti přinést další zajímavá témata.

Alžběta Šenkýřiková

CO DUŠE BEZ TĚLA ANEB O ZDRAVÍ

KDYŽ STONÁ DUŠE

Zimní období, které se pomalu chýlí ke konci, s sebou přináší sněhovou nadílku, vánoční svátky, oslavy nového roku a další radovánky. Vyznačuje se ale i výrazně nižším počtem slunečných dní a poklesem teplot; příroda „spí“ zaslouženým zimním spánkem a nabírá síly do dalšího vegetačního období. My lidé ale musíme i v zimě fungovat nezávisle na tom, jaké je zrovna roční období, – podáváme výkon v zaměstnání, zajišťujeme chod domácnosti, zkrátka snažíme se naše tělo přesvědčit, že žádná zima nenastala a není důvod polevit v aktivitě.

Jak na zimní smutnění?

Citlivější jedinci mohou ale v zimě pociťovat zvýšenou únavu, jsou méně výkonní, nebo je výkon stojí více sil, objevují se změny nálad, útlum aktivity. Příčinou bývá podle vědců mimo jiné to, že tělo v zimním období, kdy je méně světla, produkuje méně

serotoninu – tzv. „hormonu štěstí“ a více melatoninu – tzv. „spánkového hormonu“. Výsledkem pak může být stav, pro který se vžilo lidové označení „podzimní“ nebo „zimní deprese“. Bojovat s nimi můžeme například tím, že do svého denního režimu cíleně a pravidelně zařadíme aktivity, které nám pomohou „dobít baterky“ – věnujeme se nějaké fyzické aktivitě, setkáváme se s přáteli, děláme věci, které nás baví, pečujeme o sebe. S nastupujícím jarem chmurné nálady většinou odezní. Co ale dělat v případech, že „depressivní naladění“ přetrvává delší dobu?

Kdy vyhledat odbornou pomoc?

Existují jasná kritéria, podle kterých odborníci rozlišují, zda jde o „lehčí formu“ poruchy nálad, či zda jde o závažnou depresivní poruchu (viz *Mezinárodní klasifikace nemocí*, například na: <https://www.uzis.cz/cz/>

[mkn/F30-F39.html](#)). V zásadě však platí to, že pokud trvají stavy psychické nepohody (a nemusí jít jen o „deprese“) více než 2 týdny, dělají vám starosti, komplikují vaše fungování v běžném životě a je pro vás těžké je zvládat, je návštěva odborníka určitě namístě. V případě psychických obtíží je tím pravým odborníkem psycholog nebo psychoterapeut, vyhledat si jej můžete na internetu nebo prostřednictvím referencí od někoho známého. Doby, kdy lidé návštěvu psychologa tajili a považovali ji za vlastní selhání, jsou naštěstí na ústupu. Psycholog vám s bolestmi duše pomůže podobně, jako ortoped uleví vašemu bolavému kolenu a kožní lékař poradí s vyrážkou.

Co je to psychoterapie?

Pokud se rozhodnete navštívit psychologa a objednáte se na první konzultaci, máte jeden z nejtěžších kroků za sebou! Psycholog či psychoterapeut (odborník, který může mít i jiné než psychologické vzdělání, ale musí splňovat podmínky pro poskytování psychoterapie) s vámi pak bude pracovat většinou pomocí psychoterapie. Psychoterapie je léčba psychologickými prostředky, která má za cíl odstranit nebo zmírnit potíže nebo nemoci. V jejím průběhu dochází ke změnám v prožívání a chování klienta. Důležitými prostředky v psychoterapii jsou kromě metod, které terapeut používá, i vztah mezi klientem a terapeutem, vzájemná důvěra a také to, zda klient věří, že mu psychoterapie může pomoci. Psychoterapie poskytuje klientovi bezpečný prostor pro sdílení toho, co ho trápí, umožňuje mu na neutrální půdě ventilovat vlastní emoce, pomáhá získat odstup a lépe porozumět tomu, co se s ním děje.

Psychoterapie může probíhat individuální či skupinovou formou. V případě individuální terapie je přítomen terapeut a klient (pár, rodina), u skupinové terapie je klientů víc a vzniká tak prostor pro vzájemné sdílení a zpětnou vazbu mezi členy skupiny.

Mgr. Lenka Papáčová - Psycholožka

Nabízí terapii a psychologické poradenství v Centru komplexní péče Dobřichovice (CKPD) a ve své soukromé ordinaci v Praze. Pracuje s dospělými, dětmi, páry i rodinami. V CKPD je součástí týmu, který provádí Komplexní psychosomatická vyšetření.

Vystudovala jednooborovou psychologii na FF UK, absolvovala pětiletý sebezkušenostní výcvik ve skupinové psychoterapii a řadu odborných kursů a seminářů. Přes dvacet let působí jako psycholožka a terapeutka, pracovala s drogově závislými a jejich rodinami, věnovala se primární prevenci a působila ve Středisku výchovné péče v Dobřichovicích. Od roku 2001 se kromě terapie věnuje vzdělávání dospělých a pracuje jako lektorka, konsultantka a psycholožka. Specializuje se zejména na kurzy komunikace, práci se stresem, řízení času, týmovou spolupráci a věnuje se také výběru lidí a rozvojovým programům pro firmy i jednotlivce.

Pomoc psychologa či psychoterapeuta může být velmi důležitá v případě výše popsaných depresivních stavů – psycholog by měl také umět posoudit, zda není namístě

doporučit klientovi i návštěvu psychiatra (odborníka z řad lékařů, který může v případě potřeby předepsat léky). Psychoterapeutická péče je ale vhodná i pro lidi, kteří trpí úzkostmi, psychosomatickými obtížemi (tělesnými příznaky, které nemají medicínské opodstatnění a jsou úzce provázány s psychikou), nebo nějakou formou

Etika, psychosomatika a veřejný prostor

Ano, takové bylo téma mezinárodní odborné konference, jež se konala v sobotu 26. ledna 2019 v Centru komplexní péče (CKP) v Dobřichovicích, které ji také a pochopitelně pořádalo. Téma velice aktuální a lákavé. A redakce Kukátka byla pozvána a pozvání ráda přijala.

A tak jsem tam byl. A původně s tím, že to bude tak pro krátkou reportáž o tématech, o nichž toho zase až tak moc nevím, jakkoli mě velmi zajímají. A co se nestalo: vtáhlo mě to naprosto a byl to čas, který rozhodně nebyl marně strávený. Naopak! Přinesl řadu témat k přemýšlení i řadu odpovědí na dlouho vězící otázky. Jasně: otázek je stále tak nějak víc než odpovědí, ale na to si člověk musí zvyknout.

Co tedy zaznělo?

Úvodem vynikající přehled historie psychosomatiky **MUDr. Michala Kryla** v duchu, že dnešní psychosomatika je vlastně jakýsi návrat k tomu, co kdysi bylo běžné, fungovalo

závislosti. Psychoterapie může pomoci při řešení vztahových potíží, partnerských či rodinných krizí a v řadě dalších situací. Pro některé lidi je psychoterapie cestou, jak lépe porozumět sám sobě, a také cestou k seberozvoji a nalezení klidu a větší rovnováhy v životě.

V případě zájmu o pomoc psychologa se můžete s důvěrou obrátit na Centrum komplexní péče Dobřichovice, kde se vás ujmou zkušení psychologové a terapeuti. Nově nabízíme i skupinové programy, kde můžete načerpat nové síly, inspiraci, získat praktické tipy pro práci se stresem, posílit své komunikační dovednosti, zrelaxovat a sdílet svá témata s ostatními účastníky. Neváhejte se připojit do skupin: 4 *setkání s pohybovou terapií, Cvičení k odbourání stresu, Duševní posilovna.*

Mgr. Lenka Papáčová

na bázi komplexního vnímání problémů ve všech možných souvislostech. A že s tím nedovede občas moderní medicína efektivně pracovat. A pěkně od podlahy, tedy od Platóna, Aristotela, Hippokrata (*je zbytečné léčit oko bez hlavy, hlavu bez těla a tělo bez duše*), orientálních modelů, přes středověk, raný novověk až k současnému vývoji.

Mgr. Miloš Mauer přednáškou o etice a psychosomatice načal další zajímavé a povytce aktuální téma. Diskutovalo se tak např. o tom, co je specifické v psychosomatice z hlediska etiky, kolik odpovědnosti lze na pacienta „naložit“, jak je to s t. zv. terapeutickým privilegiem, tedy zda pacientovi říkat vše, nebo jen něco, tedy ne všechno ... Má právo být informován. Ale ... jak to unese? Jak pracovat s obrannými mechanismy pacienta, které mohou významně komplikovat léčbu, jak je to s fenoménem placebo. Nesmírně zajímavé byly analýzy v tématu obe-

zity, jak je různě napadána, bráněna, přijímána ... Za mě velmi přínosná přednáška ...

Tématu psychosomatiky a šarlatánství se věnoval **doc. MUDr. Jiří Šimek**, psychiatr a psychoanalytik. Tohle je téma věčného a asi i nikdy nevyřešitelného boje mezi vzdělanými lékaři (jejichž vzdělání je avšak odvozeno od momentální úrovně poznání, a tím myslím i logicky determinováno) a těmi, kteří jsou nazýváni všelijak, přičemž slovo šarlatání v tomto případě je jen jedna z variant, a soudím, že trochu i manipulativní, nebo maximálně hodně „příznaková“.

Lektor stál jednoznačně a vědecky i metodicky podloženě na straně lékařů, avšak co s metodami a případy, které se do těch šuplíků tak nějak nevejdou, a přesto fungují? Začalo se tím, co jest vlastně filosoficky vzato pravda, co nepravda, co mýtus. Jaký je vztah pravdy a toho, že tady a teď můžeme něco změřit, zvážit či spočítat? Něco naopak ne? Pokračovalo se otázkami, zda si lékaři často jsou plně vědomi mezí vědy, zda mají a vnímají koncept unikátního jedince, zda jsou schopni pojmut i hloubku řady dalších faktorů, třeba kontextuálních mezilidských vztahů.

Dlouhá a moc zajímavá byla diskuse k této přednášce, jde přece jen o velmi subtilní věci a o konkrétní životy a příběhy, lepší příští nemocných ... Došlo samozřejmě a logicky i na téma homeopatie ...

Skvěle metodicky postavená a vyargumentovaná přednáška, jež zároveň dala prostor účastníkům ke zcela otevřené diskusi, v níž mohly zaznít i názory principiálně nesouhlasné.

Po obědě přišly na řadu workshopy. Díky laskavosti pořadatelů jsem se mohl vmezřit do skupiny, jejíž téma bylo *Psychosomatika v médiích*. Vedla ji zkušená redaktorka ČRo plus **Mgr. Martina Mašková**, jež se meritorně nyní věnuje popularizaci vědy v médiích. Byla to velmi zajímavá zkušenost, otevřená a přínosná diskuse o tom, jak debatu ovliv-

ňují sociální sítě, jak fungují informace v médiích, jak je cílit, jak a jakou formou je dostat k těm, k nimž by dojí měly. Kdo vlastně jsou ti, k nimž by měly dojí?

Došlo na řadu konkrétních případů i na diskusi, jak v té věci konkrétně pracovat a jak se profilovat ve veřejném prostoru, který dnes nabízí řadu možností, které můžou být jak dobrým sluhou, tak i tím pověstným zlým pánem ...

Pak následovaly dvě velice zajímavé přednášky v závěrečném bloku konference. Slovenský host a mediální specialista **PhDr. Roland Kyška, PhD.** nabídl k diskusi přednášku s názvem *Sociálne médiá: alternatívny svet, nová identita (stres z digitalizácie)*. Opět tedy komunikace, média, technologie, digitální revoluce a varianty stresu, který může přinášet. A jak mu nepodlehout. Život v informačních bublinách, kdy si většinou vybíráme jen to, s čím se identifikujeme. Máme strach, že nám něco uteče, obavu z toho, že jiní lidé žijí hodnotnější život ...

A k tomu ty stresy, které asi každý z nás zná ze svého okolí: děsíme se toho, že jsme offline, máme strach z vybité baterie, z nedostatku datového toku, z nemožnosti se připojit ... Často to vede až k úzkostným stavům, tachykardii, bušení srdce, pocení, třesu, žaludeční nevolnosti, pocitu slabosti v nohou, návalům chladu či tepla ... Fakt ...

15 let stačilo Facebooku, aby zcela změnil modely komunikace. Ale nejen to: změnil se vzorec obchodu, ale i té důvěry, na niž jsme byli zvyklí v předdigitálním čase. A jak se v tom má orientovat třeba sociální pracovník, psycholog nebo sám klient? Do jaké míry je naše on-line identita naší soukromou záležitostí? Může nám nějak pomoci ve snáhách souvisících s naší prací? Jak? Jak tedy spravovat své postavení v on-line světě?

Závěrečnou přednášku nabídl **doc. Ing. arch. Jindřich Svatoš**. Zabývala se působením veřejného prostoru z pohledu architekta. Veřej-

ný prostor je spolehlivé téma mnoha diskusí, a přiznejme si, že právem. Položil otázky typu: jaké prostředí nás příznivě ovlivňuje? Jak na nás působí prostředí, která nejsou příliš hezká? A jak se tedy k těmto věcem v praxi stavět z hlediska své práce, odpočinku? Jak vnímat krajinu příjemnou, jak ji tvořit? (To je ten dávný model už barokních myslitelů a výtvarných umělců z řady následujících generací, kdy se hledal onen „locus amoenus – místo líbezné ... Je o tom řada dobových úvah i spousta výtvarných děl. A také celé krajinné celky ...). Jak by se k tématu měly stavět architekti či správcové věci veřejných? Jak ti, kteří zařizují pracovní prostředí? Jakou roli v tom hraje samotná krajina? Nebo města: městské dvorky, veřejná zeleň, pěší prostory, bazény, plovárny, relaxační zóny. Jak žít tak, abychom si mohli vybrat? Jak zvládat, když si vybrat nemůžeme?

Lektor vše dokumentoval spoustou velmi dobře vybraných fotografií z tuzemska i z celého světa. Nad některými až srdce zatrnulo. Jak v poli plusovém, tak v minusovém.

Závěrem: veliký dík pořadatelům za velice aktuální a dobře vybrané téma, za skvělý výběr lektorů i za bezchybnou organizaci konference, která svedla dohromady odborníky z řady oborů, ale zároveň velmi kompatibilní komunitu duší ctících podobné principy a majících podobné sny i cíle. Co považují kromě těch společných snů a cílů za zvláště cenné: možnost velice otevřené a odborně fundované diskuse založené na spoustě praktických zkušeností účastníků. Jasně, byli z praxe a ty zkušenosti jsou jejich denním chlebem.

J. Matl

KDYŽ JDETE NA NÁVŠTĚVU DO DOMOVA PRO SENIORY

Možná, že i Vy máte někoho ze svých blízkých či přátel mezi těmi, kdo bydlí v domově pro seniory. Tady v okolí nebo někde dál, na tom nezáleží. Nebo je třeba dlouhodobě v nemocnici. Často se pak stává, že se s časem začnou světy „venku“ a „v domově“ vzdalovat, okruhy témat k hovoru se zužují, rozestupy mezi návštěvami se zvětšují a nezdá se, že setkání i zcela vymizí. Pro ty, kterých se tato situace týká, mám proto několik tipů, které by mohly návštěvy v takovém zařízení zpříjemnit. A možná jim i dodat nový smysl.

1. Netrvejte na svých očekáváních

Každý z nás má dny, kdy máme energie na rozdávání, a dny, kdy bychom spíše potřebovali záložní zdroj. Stejně to má i Váš blízký v domově pro seniory. A může se tak stát, že se návštěva nebude vyvíjet tak, jak jste si představovali. Mějte ale na paměti, že i když tentokrát nezdoláte všechny plánované

mety, má Vaše návštěva velký význam – pro Vás oba.

2. Buďte laskaví sami k sobě

Návštěva v rezidenčním zařízení může být někdy psychicky náročná nebo smutná, proto se nebojte si s sebou vzít někoho jako oporu.

3. Nechoďte s prázdnou

Svého blízkého, kterého navštívíte, jistě potěšíte něčím, co ho spojí se světem a aktuálním dnem. Může to být časopis nebo noviny. Společně si můžete projít zajímavé články nebo vyluštit křížovku. Světlo a radost do každého pokoje vnesou květiny, potěší oblíbená pochoutka. Můžete si ale také prohlédnout staré fotografie nebo pohledy. To je ostatně velmi dobrá aktivita, která pomáhá ke stimulaci mozku cestou tzv. reminiscence. Navíc se možná dozvíte něco zajímavého, co jste ani netušili...

4. Zaveďte si svůj návštěvní rituál

Může to být prakticky cokoliv, co se bude opakovat při každé návštěvě. Vašemu blízkému to dodá pocit jistoty a setkání určitou strukturu.

5. Pište pohledy nebo dopisy

Mnoho seniorů, kteří žijí v domovech, má přátele stejného věku, s nimiž by si měli co říci, ale ani jeden z nich již nemá síly na to, aby se pravidelně navštěvovali. Zkuste tedy během návštěvy společně napsat dopis a poslat ho. Je to další kontakt s běžným světem. Napsat můžete ale i třeba zaneprázdněným vnoučatům.

6. Ticho neznamena, že je něco špatné

Naučte se užít si i společné chvíle ticha.

7. Zajděte si spolu na kávu

Šálek kávy nebo čaje, sklenice vody... Pokud vyrazíte za brány domova např. do kavárny, bude to skvělé. Ale takový příjemný čas si jistě můžete užít i v rámci domova. Podpořte tak nejen pitný režim, ale i společenské kontakty svého blízkého člověka.

8. Povídání není všechno

Objetí, masáž rukou nebo krku, pohlazení, nebo jen to, že se držíte za ruku, často znamená víc než dlouhý zdvořilostní hovor.

9. Zaveďte si kroniku návštěv

Do takové kroniky může každá návštěva společně zapsat co se událo, kde jste byli, ale třeba i to, na jakém dortu jste si tentokrát pochutnali. Pro Vašeho blízkého to bude kousek Vás samých ve chvílích, kdy se cítí osaměle.

10. Vytvořte knihu života

To už je projekt na víc než jednu návštěvu. A navíc z něj vznikne něco, co má opravdovou hodnotu. Pro další generace, ale i autora samotného. Takový projekt totiž znamená průběžné promýšlení i ve chvílích, kdy se nevidíte, a často také nový smysl života.

11. Pusťte se do toho společně

Přišívějte jmenovky na oblečení, udělejte pořádek ve skříni nebo vyrazte na procházku. Ale spolu. Nebude to přínosné jen pro toho, kdo je navštíven, ale i Vy se budete během návštěvy cítit lépe.

12. Muzicírujte

Hudba má velkou moc, a pokud umíte hrát na některý hudební nástroj, trocha muziky jistě rozjasní atmosféru. Pokud nehrajete, zpívejte nebo si společně pusťte oblíbenou písničku či skladbu.

13. Vezměte na návštěvu i zvířecího miláčka

Stejně jako hudba, tak i přítomnost oblíbeného zvířete může výrazně zlepšit náladu a psychickou pohodu Vašeho blízkého. Předejte se ale domluvit s personálem domova.

14. Vězte, že každá Vaše návštěva má velký význam

Výzkumy prokázaly, že lidé, kteří žijí v rezidenčních zařízeních, potřebují emocionální podporu, a mnohem lépe psychicky prospívají ti, kteří mají pravidelné týdenní návštěvy z řad rodiny nebo přátel.

*Ing. Hana Habartová
trenérka paměti
www.hanahabartova.cz*

MĚŠŤANKA

V minulém čísle jsme se seznámili s novými členy rozrůstajícího se učitelského sboru na naší měšťanské škole ve školním roce 1936/37. Nyní pokračujeme v popisu školních i celostátních událostí v témže roce.

Volba nové školní rady

23. 4. 1937 skončilo čtyřleté funkční období školní rady a jsou voleni noví členové. Za obecnou školu F. Bobek a L. Kalina, za měšťanku K. Jezbera, J. Drimlová a L. Maršálek. Předsedou se stal K. Havlík, místopředsedou J. Bartůněk, zapisovatelem J. Novák a pokladníkem K. Jezbera. Dalšími členy jsou: F. Alferi, J. Matl, V. Miffek za Dobřichovice, F. Švéd a F. Sedlák za Lety, A. Šoch za Karlík a J. Strejček za Vonoklasy. Náhradníky jsou: J. Syrovátka, R. Tláškal a J. Okrouhlík. Na ustavující schůzi 16. 5. navrženi členové složili slib do rukou OŠI F. Černého. Školní inspekce proběhla 28. 1., školu navštívil školní rada Dr. Rudolf Šimek v doprovodu OŠI F. Černého. Vyjádřili uspokojení nad výsledky školy. Oba se dostavili též 7. 5., s nimi přijeli doc. Václav Příhoda a architekt Velvarský. 8. 5. OŠI F. Černý a dva členové okresního škol-

ského výboru shlédli zkoušku na žákovskou besídku ke Dni matek, byli velmi spokojeni.

28. 10. 1936 navštívil Prahu Carol II., rumunský král, spolu s následníkem trůnu Michalem, účastnili se vojenské přehlídky a navštívili některé průmyslové závody. V červenci 1937 se konaly v Praze i na jiných místech u příležitosti 20. výročí bitvy u Zborova tzv. Zborovské slavnosti. Armáda uspořádala závody zdatnosti pro dorostence. Vyvrcholením oslav byla scéna znázorňující vítěznou bitvu. Tomuto aktu přihlížel i TGM a byl zahrnut opravdovými projevy lásky všech přítomných bez rozdílu stavu a přesvědčení. Školní samospráva pomohla deputaci 2 poddůstojníků dělostřeleckého pluku z Ruzyně prodat vstupenky na tuto oslavu a pak je pohostily ve školní kuchyni dívky ze 3. ročníku.

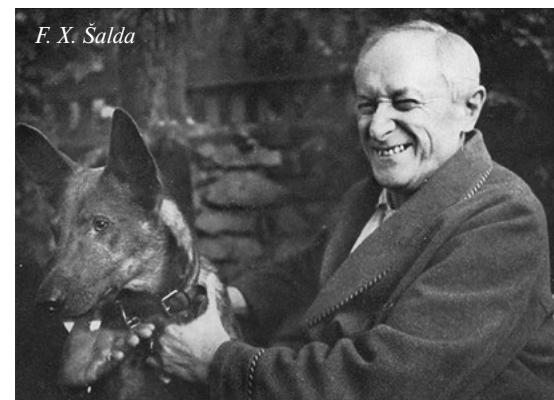
V r. 1937 zemřelo několik významných osobností: 23. 1. historik Josef Pekař, 4. 4. literární kritik F. X. Šalda, 20. 4. sochař Josef Mařatka, 22. 5. sokolka Renáta Tyršová, 26. 5. Karel Kramář, 1. ministerský předseda, 26. 6. Václav Tille, učitel a spisovatel.

Na školních shromážděních bylo vzpomenu to narozenin jugoslávského krále, státních svátků Rumunska a Jugoslávie a hovořeno o blahodárnosti Malé dohody ve službách míru. Prostřednictvím ústředí ČČK byly navázány styky s dětmi z těchto států. Škola obdržela album z Rumunska a zhotovila alba pro Jugoslávii. Státní svátek byl oslaven 28. 10. v sále sokolovny za přítomnosti veřejnosti. Byl zaměřen na vděčnost bojovníkům za svobodu, brannost a na úkol mládeže v práci pro národ. Druhá část programu proběhla

na karlickém hřbitově u pomníku obětí světové války. Pietní akt byl nazván Hrob v dáli a ředitel promluvil na téma Važ si svobody, byla drazé placena. Děti položily na hrob věnec a květiny, zarecitovaly a zazpívaly. Vystoupení žáků bylo úspěšné, škola dostala děkovný dopis od předsedy školské komise K. Havlíka a od sl. Voříškové, bývalé okrskové náčelnice sokola. Učitelský sbor odeslal holdovací dopisy oběma prezidentům, dívky napsaly pí. Haně Benešové. Odpovědi na tyto dopisy byly uloženy do školního archivu. V dějepisu a občanské nauce bylo v říjnu připomenuto Žižkovo výročí, učitelé pohovořili o roli armády ve světové válce i v současnosti. Shromáždění k narozeninám TGM se opět konalo v sokolovně. Promluvil ředitel školy a byl vzdán bouřlivý hold bývalému prezidentu. Žactvo i učitelský sbor zaslalo pozdravný telegram do Lán. Ve škole byla uspořádána výstavka Masarykových spisů i knih o něm. V únoru se podle výnosu MŠ oslavilo ve třídách výročí A. S. Puškina. V květnu byly poslány k výročí narození pozdravné telegramy od žactva i sboru prezidentu E. Benešovi.

Na škole byla ustavena žákovská samospráva. Proběhly volby starostů tříd a jejich zástupců. Starostou školy se stal J. Kadlec ze IV. ročníku, starostkou Marta Krásová, která zahajovala žákovská shromáždění. Vedoucími školní samosprávy a Dorostu ČČK se staly učitelky J. Drimlová a V. Votánková. Členy Dorostu ČČK byli všichni žáci, ve třídách byli zvoleni dohlížitelé čistoty, pokladníci a zpravodajové. Byla uspořádána výstava knih z různých nakladatelství z Prahy a okolí a shromáždění na téma Kniha, nejlepší přítel člověka. Výtěžek byl věnován na vánoční nadílku. Samospráva poslala gratulaci F. X. Šaldovi k udělení státní ceny a dostala velmi pěkný Mistrův přípis a dar na vánoční nadílku 100 Kč. 21. 12. se konalo shromáždění Lásky k vlasti se rodí v činech – v pomoci bližnímu. Celkem 49 dětí bylo poděleno obuví, prádlem a vá-

nočkami. Vánočky dostaly i 2 stařeny a 1 stařec. Vydání činilo 905.30 Kč, samospráva přispěla 707.30, školní rada 100.- Kč, úroky z Havlíkova fondu vynesly 100.- Kč. V poslední předvánoční den připravil 4. ročník a III. B pohoštění pro všechny žáky. Děti dostaly čaj a cukroví, které za vedení učitelky M. Novákové samy vyrobily. Foto a zpráva o této akci vyšly v časopisu ústředí ČČK. Oběma prezidentům bylo zasláno blahopřání k Novému roku. Žákovské shromáždění pozvalo spisovatele F. X. Svobodu na návštěvu. Literární kroužek ze III. B s ním udržoval pravidelné písemné i osobní styky. Mistr navštívil školu 17. 6., do Dobřichovic ho z Mníšku přivezl p. Karel Havlík. Po rozhovoru s ředitelem se setkal Mistr se žáky a pohovořil o vzniku svých prací a způsobu tvorby. Děti mu zarecitovaly, zazpívaly a zatančily. Mistr se podepsal do školní kroniky, podepsal dětem knihy a památníky. Na Svátek matek uspořádaly obě školy slavnost pod heslem Hold české matce – udržovatelce, živitelce a vychovatelce národa. Děti připravily maminkám program a na závěr jim hromadně předaly kytičky a drobné dárky. Toto působivé ukončení připravila učitelka J. Drimlová. Na dobrovolných darech pro sociální práci bylo vybráno 1457.80 Kč, za ně byly zaplacené příspěvky za Dorost ČČK, zakoupena kružidla, příložítky, rýsovací prkna a jiné pomůcky pro děti nezaměstnaných rodičů.

F. X. Šalda

F. X. Šalda

2. 10. bylo posláno 32 kg ovoce pro chudé děti v Nových Hutích, do Vyšovatky-Buku u Šumavských Hoštic byl zaslán balík se šatstvem, prádlem a hračkami o váze 14 ½ kg. Žáci dostali alba z Austrálie, Japonska, Kanady a USA a zhotovili na oplátku alba česká. Do Kanady poslaly panenku v piešťanském kroji. Dorost z 1. ročníku za vedení třídních učitelek Votánkové a Kreutzové zakoupil do umýváren mýdla, misky na mýdlo, kartáčky a ručníky. Na výzvu Ústředí ČČK bylo zhotoveno album pro světovou výstavu v Paříži a panenka v plzeňském kroji. Dárky byly po skončení výstavy uloženy v pedagogickém muzeu v Paříži. Byl zaslán peněžní příspěvek péči o mládež v Užhorodě a poskytnuta pomoc slepému recitátoru Masojídkovi. V březnu byl vyhlášen Týden čistoty, fy Pilňáček, Otta, Schicht, Thymolin a Hellada zaslaly své výrobky jako ceny pro soutěž mezi třídami. 23. března proběhlo shromáždění v míru bdělost. Album z Rumunska bylo přiděleno I. B, která na oplátku poslala české album. I. B poslala koš prádla, šatstva, živobytí a 20 Kč rodině své spolužačky. V této rodině, která trpěla nouzí a nezaměstnaností, k 7 dětem přibyla dvojčata. Od ústředí ČČK

dostala škola V. cenu a 50.- Kč. Zemské komisi pro mládež zaslali dorostenci výtěžek z prodeje srdíček.

30. 10. se uskutečnila vycházka do Řevnic ke hrobu spisovatele Ignáta Herrmanna, po ředitelově projevu a položení věnce se v Herrmannově domku žáci setkali s jeho sestrou, která jim vyprávěla o posledních chvílích jeho života. Učitelka Drimlová připomněla jeho osobnost citováním ze vzpomínkové knihy Mistr Herrmann v Řevnicích. 6. 3. se konaly Vatry TGM, do programu přispěli hasiči a školní mládež, které přišlo poděkování od hasičského sboru. 22. 5. se konalo shromáždění na téma Letecký nálet, přednášku připravil učitel Werner. V závěru školního roku bylo vzpomenu bratří Cyrila a Metoděje a M. Jana Husa. Během roku žáci shlédli tyto filmy: Zamořeno yperitem, TGM a jeho armáda, Jáchymovské doly a zázračný prvek rádiu. K poslednímu filmu byla beseda s jeho tvůrcem Ing. V. Hanzlíkem.

V září se uskutečnila vycházka do místního parku a zámku (J. Drimlová), 20. 1. návštěva místní elektrárny a mlýna (4. ročník, K. Jezbera), v březnu vycházka do lesa s lesním V. Jakešem, 28. 4. vycházka do hrncírny a cihelny v Klínci (J. Mazáč), 15. 5. návštěva u spisovatele F. X. Svobody v Mníšku pod Brdy (III. B – J. Drimlová). III. B si založila třídní kroniku. Byl založen i školní časopis Meteor v I. A. Uveřejňoval články ze života třídy, básně žáka Jiřího Vávry, hádanky apod. Časopis byl vydáván měsíčně po 1 exempláři. MUDr. F. Fürst konal zdarma pravidelné zdravotní prohlídky žactva. Zdravotní stav žáků byl dobrý, vyskytlo se jen jedno onemocnění spálou. Po dobu 6 neděl byly vydávány 40 dětem teplé polévky. Školní rok byl ukončen 26.6. slavnostním shromážděním všech tříd. Dívky připravily svačinu. 3. a 4. ročník zorganizoval slavnost na rozloučenou, na kterou pozval učitelský sbor a poděkoval mu za jeho práci.

Sestavila Jana Váňová

GALINA VANĚČKOVÁ

Paní Galina Vaněčková je literární historička, překladatelka, znalkyně teorie překladu i ruské poesie – a hlavně: spiritus agens příběhu, jenž vyústil ve zřízení Literárního muzea Mariny Cvětajevové ve Všenorské knihovně.

To proto, že přeslavná básnířka ve Všenorech nějaký čas žila. A pak samozřejmě také proto, že paní Galina odpracovala ohromné množství práce s cílem, aby se Marina do Všenor takto vrátila ... Inspirací tohoto textu byl níže uvedený text kolegy P. Chrdleho. Chtěli jsme jej doplnit portrétem paní Galiny. Pak vznikl nápad na rozhovor. Ale nakonec to dopadlo trošku jinak: paní Galině jsme řekli, co bychom chtěli vědět, a požádali ji, aby o sobě napsala ona sama. Jsme moc rádi, že naši troulalé prosbě vyhověla. Děkujeme ...

Galina Vaněčková, Prom. Ped.

Původně po maturitě jsem studovala dramatické herectví na Divadelním institutu v Jekatěrinburgu. Po absolvování prvního ročníku se institut přestěhoval do Leningradu, kam jsem jej z rodinných důvodů nemohla následovat, a dala jsem se na studium pedagoga ruského jazyka a literatury. Po absolvování Vysoké školy pedagogické jsem působila v rodném Jekatěrinburgu jako středoškolská profesorka ruštiny a ruské literatury.

Do Československa jsem přijela na pozvání svého manžela, s nímž jsem se seznámila v posledním roce studií v Jekatěrinburgu v roce 1953, kdy byly sňatky s cizinci zakázány.

Po příjezdu do Československa jsem po nějaké době získala místo asistentky na tehdejší Vysoké škole ruského jazyka v Praze, kde jsem vyučovala ruštinu. A také jsem začala přednášet ruskou literaturu, a to v jazyce ruském, což bylo na této vysoké škole obvyklé. Toto působení bylo přerušeno našim dvouletým služebním pobytem v Moskvě. Po návratu do Prahy a po mateřské dovolené jsem přešla v roce 1961 na FFUK, s níž se mezitím VŠRJ sloučila.

Literárním vědcem se člověk nestává absolvováním vysoké školy. Jako v každém oboru je nutný zájem a několikaletý vývoj. V době mého pedagogického působení na FFUK byla pro mne hlavním zatížením výuka těch předmětů, které nespádaly do okruhu mých přímých vědeckých zájmů. Sledovat nové literární trendy bylo obtížné, kromě problémů časových už také proto, že jsem nepůsobila na katedře literatury a literární dění v Rusku jsme mohli sledovat pouze zprostředkovaně.

Jméno Cvětajevové poprvé jsem uslyšela v Praze. Poznala jsem, že je básníkem neopakovatelných hodnot: především dokonale ovládá a miluje ruskou řeč, což je východiskem pro zvládnutí hlavních rysů její poetiky, vlastních moderní poesii. Je mistrem poetické zkratky, vyjadřuje se krajně koncentrovaně a zároveň mnohovýznamově, její poetické obrazy a symboly se vyznačují mnohostranností. Proto také o ní Boris

Pasternak napsal, že je nejlepší ze všech současníků, a další nobelovský laureát J. Brodský ji dokonce označil za největšího básníka dvacátého století vůbec.

Podobně jako největší český básník V. Holan nebo O. Březina je čtenářsky neobyčejně náročná. Přesto její poesie oslovuje dnešního ruského čtenáře a ve své vlasti, kde do roku 1956 byla její existence neznámá, patří dnes k nejčtenějším a nejoblíbenějším básníkům.

Právě v Praze vznikly její „*Poema hory*“ a „*Poema konce*“, dva největší skvosty milostné poesie dvacátého století. Rovněž z jejího českého pobytu pochází neobvyklá stylem i obsahem znamenitá poema „*Krysař*“, v níž básník s jasnořivostí danou pouze básníkům prorokuje degeneraci bolševických idejí směrem k chamtivosti a měšťáckému způsobu života.

Učila jsem na různých fakultách studenty povinné ruštině, avšak vzhledem k vysokým úvazkům mně zbývalo minimum času na můj hlavní zájem, tj. literaturu a zejména poesii. Nejprve jsem začala zkoumat kvalitu ruských překladů české poesie (Nezval, Holan, Mácha). Výsledky této aktivity umožnily můj přechod na katedru překladatelství a tlumočnictví, kde jsem jako vedlejší činnost organizovala semináře uměleckého překladu. Nejraději jsem měla semináře o překládání poesie. Mnozí z bývalých studentů vyhledávají i nyní možnosti setkání a konzultací.

Nečekaný kulturní prožitek 1 km od Dobřichovic

Když jsem dostal zprávu, že přijede na týden do Prahy profesor Jeruzalémské university Chanan Bordin, působící momentálně na dva roky na universitě v Řeznu a zajímaví se o ruskou básničku Marinu Cvětajeovou, netušil jsem, jaký hluboký kulturní prožitek

Přesto, že jsem byla sovětskou občankou, byla moje kariéra ovlivněna kádrovou problematikou. V roce 1968 jsem totiž na protest proti vstupu vojsk podala přihlášku do KSČ, která se díky někomu z přátel včas ztratila. Později, když jsem se hlásila do aspirantury, byla moje žádost se všemi dokumenty „ztracena“ ve stranické organizaci jedním z kolegů, kterému by moje aspirantura vadila. Když se můj tehdejší šéf katedry po letech podíval na moji publikaci o poetickém symbolu a překladu, nabídl mi, abych se habilitovala. To už jsem však před odchodem do penze považovala za zbytečné. Mé kádrové záležitosti byly také negativně ovlivněny kritikou profesorky Fojtíkové příznačně nazvanou „*O Marině Cvětajeové a hodných emigrantech*“, kterou reagovala na můj článek v české verzi časopisu Sovětská literatura (1982/10).

Založila jsem Společnost Mariny Cvětajeové, která existovala 15 let, a byla její předsedkyní. Jejím pokračováním je Literární muzeum Mariny Cvětajeové při knihovně ve Všenorech. Zabývala jsem se výzkumem života a díla Mariny Cvětajeové. Z řady článků a publikací uvedu „*Fevral*“ *Borisa Pasternaka i jeho překlady na češský jazyk, Marina Cvětajeová a Praha, Poezia, symbol, překlad, Marina Cvětajeová v Čechách, Letopis bytija i byta*. Editovala jsem *Slovar Russkich zarubežnych pisatelej V. Bulgakova* (New York), *Pis'ma V. Bulgakova 1925-1927 M. Cvětajeové a Pis'ma Mariny Cvětajeové k Anně Teskové*.

mne čeká. Měl bych dodat, že s Chanánem jsem se neznal, dozvěděl se o mně jenom proto, že oba patříme ke komunitě lidí hovořící mezinárodním jazykem esperanto, kteří si navzájem vždy a všude pomáhají. Odpověděl jsem mu, že bydlím 1 km od

Všenor, kde básnička určitou dobu žila a kde je nyní Centrum Mariny Cvětajeové. A také, že jsem se tam asi před rokem náhodně setkal s jeho zakladatelkou, která o ní ví v Česku určitě nejvíce, tak se pokusím zprostředkovat jejich setkání.

Zmíněné náhodné setkání se událo ve všennorské knihovně, kam jsem před rokem vezl objednané knihy z mého nakladatelství KAVA-PECH. Seděla tam starší žena, s níž mne vedoucí knihovny paní Sahánková seznámila a s níž jsme si pak chvilku povídali. A řeč přišla brzy i na Marinu Cvětajeovou. Musím se přiznat, že do té doby jsem o této ruské básničce nevěděl nic, ale jméno ve spojitosti s tím, že ve dvacátých letech minulého století bydlila a tvořila ve Všenorech, a že je tam v budově OÚ a knihovny o ní stálá expozice, mi v povědomí zůstalo. Další pátrání je nasnadě: Napsal jsem e-mail paní Sahánkové, jestli bych mohl dostat kontakt na „tu paní“, s níž jsem si u ní povídal o Marině Cvětajeové, a jestli bychom mohli navštívit s mým izraelským kolegou její expozici. Kontakt na paní Galinu Vaněčkovou i pozvání do knihovny jsem dostal obratem.

Co následovalo při našem setkání ve Všenorech jde těžko popsat slovy, přesto se o to pokusím. Byl jsem dohodnut s paní Vaněčkovou, bydlící v Praze, kterým vlakem sem doprovodí Chanana, a že já přijdu rovnou do knihovny. Ověřil jsem si telefonem, že jim vlak neujel, a vydal se do Všenor. Protože jsem viděl přijet vlak a oni dlouho nešli, vyšel jsem jim naproti na zastávku. Tam jsem je uviděl stát na protějším nástupišti, paní Vaněčková široce gestikulovala a Chanan bedlivě naslouchal (slova jsem neslyšel, tak to vypadalo jako zajímavá pantomima). Proč, to jsem pochopil, až když jsme se sešli: Nejen jakou je paní Galina studnicí znalostí a moudrosti, ale i jak zajímavě umí vyprávět a jak procítěně recitovat; své vyprávění totiž prokládala často recitací veršů básničky, vše z paměti.

Možná bude zajímavé zmínit i způsob naší komunikace: Mluvili jsme zpočátku s paní Vaněčkovou česky a s Chanánem esperantem, brzy jsme ale přešli na ruštinu a zmíněné dva jazyky byly použity už jen zřídka jako jazyková barlička. U paní starostky Lenky Nejedlíkové, která nás přijala, a kde jsme také setrvali v příjemném hovoru, zněla pak převážně angličtina.

Vlastní muzeum Mariny Cvětajeové je úžasné místo, které doporučuji k návštěvě všem, kdo tam dosud nebyli. V malém prostoru tolik zajímavosti! Bohaté informace na vějířovitě zavěšených panelech plných fotografií a svědectví o těžkém životě, tvorbě a smutném osudu básničky byly v našem případě ještě znásobené živým doprovodným slovem zakladatelky centra.

Po rozloučení se s paní starostkou a knihovnicí jsme ještě navštívili několik míst spojených s pobytem básničky ve Všenorech: Památný dub, u něhož ráda pobývala a který se objevil i v její tvorbě, pamětní desku tam, kde bydlila, hřbitov s výhledem na dům, kde na počátku pobývala pod střechou, ...

Když jsem se na dobřichovickém nádraží s Galinou Vaněčkovou a Chanánem Bordinem

Chanan a Galina u památného stromu

nem loučil, bylo jasné, že všichni tři cítíme totéž: že každý z nás díky Marině Cvětajevové našel dva nové přátele a že se snad nevidíme naposledy.

Nakonec alespoň stručně o Marině Cvětajevové: Narodila se v r. 1892 v rodině ruské inteligence (otec profesor na moskevské universitě, matka klavíristka), od dětství mluvila samozřejmě rusky, ale kromě toho i francouzsky a německy. V roce 1922 přijela do Prahy se svým manželem, který studoval na Karlově universitě jako jeden z 1500 ruských studentů, kteří emigrovali během ruské revoluce a čs. vláda jim poskytla azyl a možnost dostudovat. V září 1922 se přestěhovali do tehdejších Horních Mokropes, kde žili v půdním prostoru s malým okénkem, později do pohodlnějšího prostředí ve Všenorech, kde bydlili do září 1923 a kde je dnes umístěna pamětní deska. Následoval těžký život v Paříži s často nemocným manželem a dětmi, návrat do SSSR, kde byli manžel a dcera zatčeni, následně Marina se synem evakuována do Tatarské republiky; tam 31. srpna 1941 ukončila život vlastní rukou. Zajímavé je, že ač básnířka

žila ve Všenorech tak krátce, často na ně ve svém díle vzpomíná.

Její tvorba byla dlouho zcela ignorována, první sbírka jí vyšla v r. 1960, dnes však patří nejen ve své zemi k populárním ruským básníkům. Od roku 1968 vyšlo i u nás několik jejích děl, stejně jako díla o ní, ta i z pera Galiny Vaněčkové.

Petr Chrdle

Ukázka veršů Mariny Cvětajevové, v nichž předpověděla budoucnost své poesie (překlad Jana Štroblová):

*Mým veršům, jež jsem napsala tak brzy,
dřív než byl básník ve mně objeven,
a jež vyhrkly jako z kašny slzy,
smích jisker z ohně, ven,
a vpadly jako dáblicí a chrti
do lovišť snů a do posvátných míst, -
těmto mým veršům o mládí a smrti,
jež nikdo nechce číst,
mým veršům, jež jsou ponechány stínům
v krámcích, kde leží prach jak neúčast, -
těm souzeno je jako vzácným vínům
oživnout ve svůj čas.*

Chanan, Galina, Všenory

KULTURNÍ PŘEHLED

březen – červen 2019

Podrobnější informace najdete na webu Dobřichovic a v Informačním listu.

Cyklus přednášek „Když kámen hovoří...“ PhDr. Aleny Šarounové, CSc.

Písmo a historie podle kamene v neděli 24. února

Slovanská hradíště v neděli 3. března, vždy od 16:00 v sále MUDr. Fürsta
Vstupné dobrovolné.

Pohledy do nebe a Písně kosmické Jana Nerudy (přednese Pavel Chovanec)

v úterý 12. března od 18:00 v sále MUDr. F. Fürsta

a spolu s tím beseda s RNDr. Jiřím Grygarem, CSc., naším předním vědcem, známým popularizátorem astronomie a astrofyziky, čestným předsedou České astronomické společnosti, laureátem řady prestižních cen a autorem mnoha knih. Vstupné 100,-/50,-, senioři, předprodej v Infocentru.

Vernisáž výstavy Stavební vývoj Dobřichovic, III. etapa

ve čtvrtek 14. března od 17:30 v residenci

Autorky výstavy: Anna Adámková, Mirka Neubertová. Výstava potrvá do 15. dubna.

23. března od 19:30 v sále MUDr. Fürsta: **Bluesový koncert Michael Fridrik TRIO z Rakouska**

Velmi strhující sestava MICHAEL FRIDRIK TRIO hrající s energií dobovou boogie woogie muziku s velkou příměsí blues a swingu. Určitě nebudete zklamáni a během večera si budete moci zakoupit kvalitní červené víno. Přijďte se pobavit a vezměte přátele, bude to zážitek. Vstupné v předprodeji Infocentra 130,-/100,- senioři na místě 180,-/150,-. **Doporučujeme!**

v neděli 24. března od 15:00 v sále MUDr. Fürsta: **Divadlo Tondy Novotného – Kvak a Žbluňk**

Divadelní hra je inspirována známou knihou Arnolda Lobela o dvou nerozlučných žabích kamarádech. Pohádka je určena dětem od tří do deseti let. Délka představení je 45 minut. Vstupné 70,- Kč

V neděli 31. března od 18:00 ve společenském sále Zelený ostrov – Anežky České:

Podvečer českých melodramů

Program: A. Jemelík / J. Orten, F. Šrámek, Z. Fibich/ K. J. Erben, J. Vrchlický

O. Jeremiáš / J. Vrchlický, O. Ostrčil / J. Neruda

Vystoupí: Marta Hrachovinová a Pavel Chovanec (umělecký přednes), Jaroslav Šaroun (klavír). Vstupné dobrovolné

Vstup z ulice Za Parkem naproti prodejně kol J. Fojta

pátek 12. dubna od 19:30 v sále MUDr. Fürsta: **koncert legendární hudební skupiny**

Poutníci (bluegrass a country), předprodej vstupenek bude zahájen 1. března v Infocentru, vstupné 150,-/ 100,- senioři. Na místě 200,- /150,-

13. dubna od 11:00 v residenci a u řeky pod lípou: **Velikonoční jarmark a malý farmářský trh**

Program: kovářská dílna pro děti, pečení se Skauty a Náručí, tvoření skřítků z vlny, divadlo Kukadlo – Velikonoční radovánky v 15h ve velkém sále a v 16h dětský pěvecký sbor Tutte Le Note ve satebním sále.

25. dubna od 19:30 ve vinárně sklepení residence

Expedice Grand Canyon – beseda s promítáním

Jiří Topič vás provede krajem šerifa a Marshala Tombstonu, Wyattta Erpa a stejně tak slavného Docu Hollidie, krajem pistolníků z divokého západu. Ale i neméně legendárních indiánů kmene Hopiů, Navajů (kod Navajo – 2. Světová válka v Tichomoří) a pochopitelně Apačů. Ne však těch zkreslených, s Vinnetouem, ale legendou a nesmrtelným bojovníkem Geronimem. Hlavním cílem expedice byl National Park Grand Canyon. Prožijete devatenáctidenní putování na raftech po kultovní řece Colorado. Poplujeme společně po stopách majora americké armády a geologa Johna Wesley Powella, který vedl první vědeckou expedici koncem 60. let 19. století a tak vlastně objevil toto úžasné „geomorfologické muzeum Země“.

28. dubna od 16:00 v residenci: **Vernisáž výstavy dětských výtvarných prací z kursu**

Arteradky

Tvoření, které vyvěrá z čistých dětských srdcí, bude i letos okořeněno textovým výkladem, divadelním představením souboru Kukadýlko, tanečníkem a živou hudbou. Výstava potrvá do 12. května.

11. května 8:00-12:00 u residence pod lípou: **Farmářské trhy**

11. května: Dobřichovický kros půlmaraton + 10 km pro každého + 1 km pro děti.

Přihlásit se můžete na e-mailu: radostvpohybu@gmail.com

16. května od 19:30: **Koncert Jitky Vrbové a Stánie Čížkové s doprovodnou kapelou**

Nocturno Radima Linharta

Vstupné v předprodeji Infocentra 150,- /100,- senioři, na místě s přírůzkou 50,-.

18. května (celodenní událost): **Dobřichovická degustační a duchovní míle** (degustační den letos získá nový rozměr, více viz článek v rubrice Z našeho života).

18. května kolem 16:00: **Přehlídková jízda krásných vozů Chevrolette Corvete centrem města** pořádaná Jiřím Geisslerem

21. května od 19:00 v residenci: **Koncert Slavnost ve Versailles**

Hudebníci Jan Kvapil (zobcové flétny) a Jan Čížmář (loutna) se pokusí posluchačům přiblížit v programu, v němž dominují suity dvorních skladatelů a hudebníků Krále Slunce Ludvíka XIV. – flétnisty J. M. Hotteterra, loutnisty R. de Visée nebo cembalisty F. Couperina. Kromě nich zazní skladby z období těsně předcházejícího době největšího lesku francouzského dvora – rozkošné airs de cour z první poloviny 17. století, nebo oblíbené taneční melodie rozšířené koncem 16. století mezi dvořany i prostým lidem. Seicento e settecento je program italské barokní hudby, jehož těžiště tvoří sonáty a canzony, které zněly především v benátských chrámech v 17. století. G. Frescobaldi, D. Castello či G. B. Fontana sice nepatří k všeobecně známým velikánům, ale jejich ve své době novátorské skladby lze bez nadsázky považovat za stěžejní instrumentální repertoár období raného baroka. Dále zazní mistrovské kompozice pro sólovou theorbu Johanna Hieronyma Kapsbergera, benátského loutnisty s německými předky. Hudbu 18. století v programu reprezentují chrámové sonáty autorů, jako jsou A. Vivaldi, B. Marcello či D. Bigaglia. Orpheus Britannicus je nejen přezdívka největšího anglického skladatele Henryho Purcella a název sbírky obsahující řadu jeho melodií, ale také titul našeho programu, v němž zní především barokní hudba z britských ostrovů. Vstupné 150,- a 100,- v Infocentru nebo na místě.

25. května 8:00 – 12:00 u residence pod lípou: **Farmářské trhy**

25. května 10:00-16:00 pod residencí: **Veteráni pod zámkem** s pestrým doprovodným programem. Pořádá Veteran Car Club ve spolupráci s Městem Dobřichovice

31. května: **ZUŠ OPEN** – celostátní happening ZUŠ ve veřejném prostoru za podpory nadačního fondu Magdaleny Kožené.

1. června: **Královský průvod s muzikálem Noc na Karlštejně** ve 21:00

Agentura historického šermu Alotrium s Městem Dobřichovice připravují bohatý kulturní program k přivítání císaře Karla IV., který se každým rokem zastavuje v Dobřichovicích při své cestě na hrad Karlštejn, kde následně vystaví korunovační klenoty. Vstup na slavnosti je volný a předprodej vstupenek na muzikál bude zahájen v Infocentru od 6. května.

8. června 8:00-12:00 u residence pod lípou: **Farmářské trhy**

14. června v residenci

Zahájení fotografické výstavy Boženy Musilové a Petra Musila (prvního českého dráteníka (výstava potrvá do 12. července).

22. června 8:00-12:00 u residence pod lípou: **Farmářské trhy**

A. Kudrnová

Ještě na chvíli se vraťme k Adventu ...

Ke koncertu, jenž se konal na počátku Adventu, 2. prosince v dobřichovické residenci. Byl to úvodní koncert adventní pouti, kterou soubor Ludus musicus vykonal po ještě dalších štacích. Musika s tématem očekávání ...

Koncert tedy po výtce adventní. O F. Běhounkovi je už léta známo, že akcentuje sémantiku textu zpěvů této doby. Jasně: nemůžeme přece zpívat, že už se narodil, když se ještě nenarodil ... Přitom repertoáru k Adventu je kupa ... A zřetelně jej zapisovaly i třeba barokní kancionály.

Ludus musicus nabídl ve velmi komorním složení (Anna Matlová, Ondřej Kulhavý, František Běhounek a Ondřej Michal) zcela výjimečný zážitek. Skvěle vybraný adventní repertoár a výborně zahrany! Jako by se konečně dostávaly k sobě dávné souvislosti a koncepty. Po léta tak trochu drobené a veřejností často neslyšené. Nyní to začíná dávat smysl. Včetně betlémů, které k době Adventu pasovaly. A že ta sbírka F. Běhounka je už docela unikátní. Některé z nich při koncertě představeny a okomentovány.

Hrály se skladby z barokních kancionálů i ze sbírek lidových písní. Vždyť v Sušilovi je tolik hudebních pokladů!

Přikládáme pro ilustraci fotky J. Beneše, jež jsou z vystoupení v Lešanech, které následovalo další víkend po koncertě dobřichovickém.

J. Matl

V půlnoční hodinu, Ó duše má rozmilá aneb štědrovečerní společné zpívání

Byli jsme zvyklí doputovat o půlnoci štědré noci do karlického kostela na "půlnoční setkání" se souborem Ludus musicus. Letos tam nebylo. Nahradil je avšak nápad, který měl smysl, půvab, poetiku a vzájemnost. Společné zpívání ve sklepě dobřichovické křížovnické residence. Pro ty, kteří chtějí přijít a spolu si zazpívat.

A co bylo velmi dojemné: u jednoho stolu se sešly vlastně 4 generace souboru Ludus musicus ... A v publiku snad všechny generace, které s tímto souborem putují časem. Díky všem, kteří tak pěkné setkání vymysleli, uspořádali. Stejný dík těm, kteří přišli a zpívali. A moc pěkně!

J. Matl

Sešli jsme se tam po štědrovečerní euforii v jedenáct večer. Každý dostal zpěvníček s texty toho, co se bude zpívat. A okolo stromeček, svíčky. A betlémy v sekvenci ještě se nenarodil - už se narodil. To se postupně Ježíšek do prázdných jesliček vkládal. Andělský betlém, pastýřský, městský ... K tomu výklad o ikonografi jednotlivých variant. Naprosto unikátní záležitost.

Do půlnoci se zpívalo jen to, co patřilo vlastně ještě k Adventu. Ale jak odbila půlnoc, povstali jsme a dali pochopitelně to, co přijít muselo: *Narodil se Kristus Pán* ...

K tomu jako bonus pak připravili sourozenci Fantovi velmi půvabnou písničku věnovanou F. Běhounkovi. A pak se povídalo a bylo se spolu. Co chtít víc?

SEŠ SEXY

RICHARD
AUGUSTIN

9.3.–30.4. 2019

Café Galerie Bím

5. května 12, Dobřichovice

Richard Augustin

Třiačtyřicetiletý Augustin si nestaví žádné hranice, v umění ani v životě. Svými díly na sebe začal upozorňovat v Praze, aby jimi vzápětí překonal hranice vlastní domoviny. Během zim se pravidelně přesouvá za sluncem a mořem a s obrazy opakovaně uspívá v Indii a ve Španělsku. Pro dobřichovickou galerii Bím připravil výstavu Seš sexy, kterou celou věnuje ženám. Symbolicky i tématicky.

„Již dlouho nosím v hlavě záměr výstavy obrazů, k jejichž vzniku mě inspirovaly krásné ženy. Zajímají mě hlavně ty, které jsou krásné nejen fyzicky, ale především vnitřně. Tyto dvě strany jedné mince se vzájemně doplňují a jedna bez druhé nefunguje. Stejně je to s mými obrazy. Snažím se dosáhnout vlastních představ estetického ideálu, a přitom se vyjádřit originálně, jedinečně. Zároveň do obrazů vkládám kus svého vidění světa, v případě žen to je obraz jejich krásy, elegance a přitažlivosti.“

Augustin se také s oblibou věnuje tvorbě „na objednávku“, považuje jí za cestu k novým a neobvyklým obrazům. Každý z nás má jinou představu, jiné čtení, odlišný životní styl. Ideální samozřejmě je potkat svůj vysněný obraz a moci si ho koupit. To se však ne vždy podaří. Zajímavou možností je nechat si některou ze svých představ namalovat „na klíč“.

„Na zakázku tvořím rád, je to součást mé práce. Když potenciální zákazník přijde do studia a chce nějaký obraz, často si nevybere z toho, co zrovna nabízím. On však určitou představu má a mně přináší téma. Pokud je to člověk trochu komunikativní, vymyslíme společně ať už kubistický, nebo popartový motiv. Samozřejmě nepřinese rovnou črtu, ale ví, že chce třeba portrét, konkrétní výjev, romantický obraz. Určíme si, jaký má mít obraz styl, barvy, kde má

viset, zanedbatelná není velikost plátna“, popisuje výtvarník zadání díla. Když si obě strany ujasní podstatné body, zadavatel pak vede tvůrce svým nápadem a on jeho svými možnostmi, jež je schopen zpracovat. Tvorba má poté vždy několik fází. Autor vytvoří návrh, skicu, v případě portréту pracuje třeba i s pomocí počítače nebo fotografie, kterou mu zadavatel dodá. Jakmile je zákazník spokojen se svou vizí, přistoupí obě strany k finanční dohodě a malíř obraz postupně realizuje.

V průběhu malování posílám objednateli fotografie jednotlivých fází vývoje obrazu, aby mezi námi nevázla komunikace a zákazník viděl, jak dílo vzniká a měl z toho také nějaký zážitek. Na zakázku jsem již maloval pro různé instituce, například velký obraz do kanceláře filozofické fakulty Univerzity Karlovy, ale také řadu portrétů, většinou žen. Zájem je i o obrazy různých zážitků, například na základě fotografie či kamerového záznamu. Nádherný impuls pro autora!

Zajímá ho design obecně. Móda, automobily, hodinky, boty, bytové doplňky... A samozřejmě ženy. Ty se na jeho obrazech objevují možná nejčastěji. Výstava Seš Sexy v dobřichovické galerii Bím je právě o nich. Přijďte se podívat!

FOTBALOVÉ PŘÍPRAVY

Počátkem února jsme se letos dočkali pořádné sněhové nadílky, nejen na horách, ale i u nás v Dobřichovicích. Někomu, zvláště dětem, přinesl sních radost ... Jiným, třeba cestářům, starost.

Dobřichovičtí fotbalisté to pojali neutrálně. V pondělí 4. února se sice ještě poprvé sešli v teploučku v restauraci na hřišti, kde měli hráčskou schůzi, ale po celý další týden už každý den vybíhali do náročného terénu a posilovali v „přírodní telocvičně“. Teprve v dalších týdnech přijde na řadu práce s míčem a technicko-taktická příprava. Vzhledem k tomu, že do mužstva nepříjde žádná význačná posila odjinud, musejí se spolehnout jen sami na sebe a pořádně na sobě zapracovat. Naštěstí se do kádru po více než rok trvající pauze způsobené vleklými zdravotními problémy vrací zkušený útočník Pavel Větrovec a spolu s ním i záložník Karel Šlapák, který stačil na podzim sehrát jen jediný zápas. V závěru přípravy, 9. a 16. března, budou dvě přátelská utkání s letovskými a všerorskými fotbalisty. Místo konání a přesný čas budou upřesněny dle počasí (tráva či UMT).

Chlapy čekají těžké zápasy v nebývale kvalitním a vyrovnaném okresním přeboru. Vždyť Dobřichovice jsou ve zdánlivě klidném středu na slušném sedmém místě, jenže poslední (třinácté) Dolní Břežany mají

jen o čtyři body méně! Situace v boji o udržení i pořadí v tabulce se může každé kolo radikálně měnit. Záleží na každém zápase! První jarní mistrák bude v sobotu 23. března od 15:00 hodin v Měchenicích. A další v sobotu 30. 3. od 15:00 hodin v Dobříči. Teprve 3. jarní mistrák se bude hrát na domácím hřišti v Dobřichovicích.

PŘEHLED DOMÁCÍCH ZÁPASŮ

(haje se vždy v sobotu):

- 6. 4.** Dobřichovice – Štěchovice B (16:30 hod.)
- 20. 4.** Dobřichovice – Čisovice (16:30 hod.)
- 4. 5.** Dobřichovice – Dol. Břežany (17:00 hod.)
- 18. 5.** Dobřichovice – Psáry (17:00 hod.)
- 1. 6.** Dobřichovice – Krňany (17:00 hod.)
- 15. 6.** zrušen (Úhonice odstoupily ze soutěže)

Na shledanou na fotbale!

*Za oddíl kopané Sokola Dobřichovice
Miloslav Omáčka*

STRUČNĚ Z VOLEJBALU

V druhé polovině února se volejbalové soutěže přiblížily ke svému závěru, který by v případě prvoligového družstva žen mohl být poměrně dramatický. Jde totiž o to, zda se našemu ženskému Áčku podaří první místo udržet a postoupit do baráže o extraligu! Za výkony, které během celé soutěže naše děvčata podávala, by si to určitě zasloužila.

Muži A, první liga

V posledních zápasech základní skupiny naši doma porazili 3:2 Č. Budějovice a 3:0 TJ ČZU Praha; tyto výsledky jim zajistily účast v první osmičce, a tým i v play-off. Závěrečná tabulka základní skupiny tak dostala tento tvar:

1. Bučovice 50. b., 2. Beskydy 47, 3. MFF Praha 45, 4. Volejbal Brno 43, 5. Lvi Praha B 35, 6. Dobřichovice 33, 7. Staré Město 31, 8. Velké Meziříčí 31, 9. Č. Budějovice 28, 10. Nymburk 20, 11. Tesla Brno 18, 12. TJ ČZU Praha 15.

V play-off, které se hraje na tři vítězná utkání, se naši utkali s družstvem MFF Praha. V prvních dvou zápasech naši na hřišti soupeře prohráli 0:3 a 2:3. Nedařilo se jim bohužel ani ve třetím utkání, v němž na domácí půdě svému soupeři ve velmi nervózním zápase podlehl 2:3. Utkání se pro naše vyvíjelo poměrně příznivě až na závěr třetího setu, kdy viděli třikrát červenou kartu; soupeř si tak zadarmo připsal tři body a v tomto setu zvítězil 25:22. Těmito zápasy účast našich v play-off skončila, takže na postup našeho Áčka do finále, jako tomu bylo v loňské sezoně, si budeme muset ještě „pár dní“ počkat.

Ženy A, první liga

V posledních dvou utkáních své skupiny vyhrálo Áčko ve Střešovicích 3:2 a 3:0; do finálové skupiny, v níž hrají první tři družstva z obou skupin, postoupily naše ženy z prvního místa s velkým náskokem; připomeňme si, že vzájemná utkání družstev z této skupiny se do skupiny finálové započítávají. První zápasy v této skupině se už odehrály – naše děvčata zvítězila nad Hlincovkou 3:0 a 3:1, doma pak porazila VK České Budějovice také 3:0 a 3:1. V polovině února má tabulka finálové skupiny tuto podobu:

1. Dobřichovice 33 b, 2. Plzeň 22., 3. Střešovice 18, 4. VK Č. Budějovice 16, 5. Hlincovka 13, 6. Hronov 6.

Na ženské Áčko čekají ještě tato utkání: 22. a 23. února. v Plzni, 1. a 2. března doma s Hlincovkou, 15. a 16. března v Budějovicích, 22. a 23. března doma s Plzní. Znamená to, že se bude ještě „rozdělovat“ čtyřadvacet bodů, takže současné vedení našich o jedenáct bodů před druhou Plzní by nemuselo stačit. Doufáme však, že se to nestane a že naše Áčko to zvládne.

Muži B, krajský přebor 1. třídy

Po lednových prohrách v Benešově (1:3 a 0:3) mužské Běčko hrálo doma s Českým Brodem; v prvním zápase prohrálo 1:3, ve druhém zvítězilo 3:0. Po těchto utkáních jsou naši v tabulce stále na sedmém místě. Doma budou hrát ještě 16. března s Tuchlovicemi a soutěž zakončí 23. března ve Vlašimi.

HgS

Ještě jste nevyzkoušeli golf? Na Líšnici Vás zbaví mýtů o něm

Necelých 15 minut od Dobřichovic, 5 kilometrů vzdušnou čarou, po silnici 10 kilometrů, o 150 metrů výše, za Strakonickou silnicí, přesně tam najdete golfový klub Líšnice. Je tam již 90 let. Již jste o něm nejen v Kukátku slyšeli. Někteří z Vás tam pravidelně chodí – a navzdory tomu, že golf patří mezi sporty, které si lidé nejvíc přejí vyzkoušet, tam většina z Vás ještě nebyla. Proč?

Také si myslíte, že golf není pro vás? Pak čtěte dál a možná zjistíte, že to je právě naopak. Na následujících řádcích Vás zbavíme mýtů o něm, kterých po světě putuje více než dost.

Golf je drahý!

Golf mnohdy bývá prezentován jako drahý sport, nicméně je to jako s každým jiným sportem. Kolik utratíte, je jen na Vás. Základem vybavení je sada holí. Vybavení v běžné kvalitě není dražší než průměrné kolo. Sadu holí včetně bagu pořídíte v běžné kvalitě od 4 do 9 tisíc korun. Pro prvních pár let to určitě stačí. Není vůbec třeba kupovat každou chvíli nové, i když Vás reklamy budou svádět... Mnoha lidem stačí i sada s polovičním počtem holí, zvláště dětem či seniorům. Časem si koupíte golfové boty, aby vám to na trávě neklouzalo, a to je vše. Žádné další větší investice do vybavení nejsou nutné.

Pro úplný začátek, jímž je návštěva dne otevřených dveří nebo golfového kursu pro začátečníky, ale nepotřebujete vůbec nic. Jen dobrou náladu. Hole vám na Líšnici půjčí.

Golf zabere moc času!

Zahrát si 9 jamek trvá obvykle necelé 2 hodiny. Ujdete při tom cca 4 kilometry.

18 jamek zabere adekvátně déle. Pokud si jdete jen zatrénovat na cvičnou louku (driving), stačí na to obvykle hodina. Opět tedy, kolik času golfu dáte, je jen na Vás. Je ale dost možné, že i když strávíte na golfu tolik času, kolik půjde, bude Vám to stejně nakonec připadat málo ..., zvláště když ho strávíte s rodinou nebo přáteli. A jestli ten čas stráví děti na golfu místo u počítače, jediné dobře...

Golf je těžký!

Častou obavou zájemců o golf je to, že je moc obtížný. Ano, není úplně jednoduchý. Zatímco do míče dokáže nějak kopnout každý, začátečníkovi se mnohdy stane, že golfový míček netrefí vůbec... Ale o to větší radost pak nastane, když se podaří naopak dokonalý úder. Pokud jste někdy sportovali, zejména hráli míčové hry, naučíte se golf rychleji. Ale i sportem nepolíbení se ho dokáží naučit tak, aby si hru brzy užili. Je třeba to vyzkoušet – a hlavně: vytrvat. Na Líšnici jsou trenéři všech věkových kategorií, kteří mají pochopení pro individuální schopnosti.

Sport na celý život!

Golf má jednu hlavní výhodu. Když už se ho naučíte (na rozdíl od většiny sportů), pak můžete golf hrát celý život. Umíte si představit (pokud byste vůbec dali dohromady potřebný počet lidí), že budete chodit hrát basketbal, fotbal či hokej ještě v pokročilejší dospělosti, či dokonce v seniorském věku? V tomto je golf podobný třeba tenisu, badmintonu a dalším sportům, které lze rovněž hrát prakticky celý život... Na rozdíl ovšem od těchto sportů si golf můžete stejně dobře zahrát s hráči, kteří mají naprosto jinou herní úroveň. Každý hraje zvláště, a přece spolu.

Navíc, v jakémkoliv věku se dokážete alespoň tu a tam vžít do pocitů nejlepších hráčů světa. Tomáš Glatz, dlouholetý obyvatel Dobřichovic, to vyjádřil krásně: „*To je přece úžasné, když i já ve více než 70 letech umím zahrát jamku stejně dobře jako „mistr světa“.* Jasně, on ji tak zahraje častěji než já, ale i tak... V kterém jiném sportu to je? Dokážeš „občas“ zaběhnout stovku pod 10 s?“

Golf – sport pro děti?

Zapojení dětí do golfu bude jeden z nejlepších dáreků, jaké jim v životě můžete dát. Na novou počítačovou hru, telefon nebo značkovou mikinu si za čas (a možná už krátký) ani nevzpomenou... Zato vliv, který na ně bude golf mít, bude patrný celý život. Ať už jde o přátele, které zde získají (i když mají stovky přátel na Facebooku, možná se hodí pár dalších – skutečných), či vlastnosti, které jim pomohou v dalším životě. Golf navíc může hrát dítě každé sportovní kondice... Nevadí ani, jestli doteď mělo rádo hlavně hamburgery a sport mu nic neříkal. Dokonce, řada špičkových golfistů má daleko do atletické postavy (podobně jako třeba baseballisté)... A finanční náročnost? Děti mají golf levnější než většinu jiných sportů... Nejmenší platí na Líšnici ročně 3000 Kč a mohou hrát tak často, jak chtě-

jí. Mohou děti neomezeně chodit hrát třeba tenis za 250 korun měsíčně? Porovnejte si sami, kolik stojí jiné zábavy, a zda je golf opravdu tak drahý...

Golf – čas být spolu

Když jsou děti malé, dělají s Vámi rády prakticky cokoli. Ale v pubertě už s Vámi na výlety tak ochotně nepojedou a nevyhnutelně se tak omezí čas, který spolu trávíte. Golf je další příležitost, kdy můžete být jako rodina spolu. Rodiče, prarodiče a děti.

Golfový klub Líšnice připravil pro letošní sezonu několik golfových kursů. Prvním je *Ochutnávka golfu*. Náš trenér Vás ve dvou hodinách seznámí s golfem, vyzkoušíte si odpálit první míčky a projdete se po hřišti. Veškeré vybavení Vám zapůjčíme. Vyplatí se vzít přátele, neboť každá další osoba platí již jen 100 Kč. Ve dvojici to tak každého přijde na tři stovky, anebo na dvě stovky, když přijdete 4. Vezměte s sebou třeba vnučata, děti, prarodiče či přátele. Uvidíte, že Vám poděkují. Přihlásit se a stanovit si vlastní termín můžete na emailu info@gkl.cz, telefonu 603 383 238 nebo na webu www.bavsegolfem.cz. Budeme se na Vás těšit.

Marek Babšický

 DOB-Invest a.s.

UniCredit Bank Expres

Pobočka v ulici 5. května v Dobřichovicích marně hledá franšizového provozovatele; pokud se nikdo takový nenajde v nejbližších dnech, pobočka v březnu t.r. ukončí provoz. Pro tento případ DOB-Invest a.s. avizuje možnost budoucího pronájmu předmětného nebytového prostoru. Informace na tel. 775 503 244, e-mail martin.havlik@dob-invest.cz

tel: 775 503 244
martin.havlik@dob-invest.cz

PŘIJĎTE NÁS NAVŠTÍVIT

PANSKÁ ZAHRADE
RESTAURACE & HOTEL

RESTAURACE S OTEVŘENOU KUCHYNÍ
UDÍRNA
DVA ŠKOLÍČÍ SALONKY
VYHŘÍVANÁ VENKOVNÍ TERASA
PODZEMNÍ I NADZEMNÍ PARKING
APARTMÁ S PRIVÁTNÍ TERASOU NA STŘEŠE
PRIVÁTNÍ WELLNESS
BAZÉN 12 M
23 LUXUSNÍCH POKOJŮ ★★★★★

NOVĚ REKONSTRUOVANÝ WELLNESS DOBŘICHOVICE,
S BAZÉNEM, VÍŘIVKOU A SAUNOU.

WWW.PANSKAZAHRADE.CZ

WWW.WELLNESSDOBRICHOVICE.CZ

DOBŘICHs.r.o., Dobřichovice

nabízí možnost inzerce V DOBŘICHOVICKÉM KUKÁTKU
časopis vychází jako občasník, obvykle čtvrtletně
v březnu, červnu, září a prosinci

Ceník

- * A5 (celá vnitřní strana) 3 500 Kč
Celoroční inzerce 11.200 Kč (4x 2.800 Kč)
 - * A6 (polovina vnitřní strany) 2 000 Kč
Celoroční inzerce 6 800 Kč (4 x 1700 Kč)
 - * A5 (třetí strana obálky + PR článek) 5 000 Kč
Celoroční inzerce 16 000 Kč (4 x 4000 Kč)
 - * A5 (zadní strana pro PARTNERA Dobřichovického
Kukátka) 10 000 Kč. Celoroční inzerce
32.000 Kč (4x 8.000 Kč)
- Partner získává zhotovení inzerátu zdarma, zveřejně-
ní PR článku a příp. další dohodnuté výhody.
Formáty menší než A6 budou přijímány dle
prostorových možností za smluvní ceny.
Nekomerční řádková inzerce zdarma!

Kontakt: Stanislav Mikeš, mob. 605 179 192,
e-mail: gabeva@volny.cz

1928
GOLFOVÝ KLUB LÍŠNICE

Vás zve na Ochutnávku golfu

Co Vás čeká:

- náš trenér Vás ve dvou hodinách seznámí s golfem
 - vyzkoušíte si odpálit míčky a projdete se po hřišti
- Veškeré vybavení Vám zapůjčíme. Jako dárek
dostanete golfovou míčku a slevu na navazující kurz.

www.gkl.cz

Každá další osoba 100 Kč
Přihlaste se na tel.: 603 38 32 38
nebo na e-mail: info@gkl.cz

ANEŽKY ČESKÉ 432, DOBŘICHOVICE

DOB Centrum

BARVY ADEX[®]

MALBY | FASÁDY | LAKY | LAZURY

NOVÁ PRODEJNA A MÍCHACÍ CENTRUM V ČERNOŠICÍCH

Široká nabídka výrobků pro kompletní ochranu dřeva

BARVY ADEX

Radotínská ul. č. 29, tel.: 774 460 246
cernosice@barvyadex.cz
www.barvyadex.cz

NOVĚ OTEŘENO 7 DNÍ V TÝDNU: 7–19 hod.

**KUPON
SLEVA 20 %**
na všechny nátěry
na dřevo

Platí do 31. 4. 2019.

LUXOL

